

SARDARABAD

1906 - 1976
70º ANIVERSARIO DE LA
UNION GENERAL ARMENIA
DE BENEFICENCIA

Año II, Nº 30

Buenos Aires

Sábado 1 de Enero de 1977

Franqueo Pagado: Concesión Nº 2176 - Tarifa reducida: Concesión Nº 5276 - Correo Central - Sucursal 14

1977: UN AÑO DE PAZ

El Cuerpo de Redactores de SARDARABAD, saluda a todos sus lectores con motivo del Nuevo Año y los felicita a su vez por las próximas Fiestas Navideñas, plenas de dicha, paz y amor.

Calendario de la Catedral

San Gregorio El Iluminador

Miércoles 5-1-77
A las 9.30 horas, se impartirá la SANTA COMUNION, a los alumnos de las escuelas armenias.

Por la tarde, luego de las oraciones vespertinas a las 17 horas, se leerá el Libro de Daniel y posteriormente se ofrecerá la Solemne Misa de Visperas, a cargo del Padre Vazkén Stepanian. A su término, en los Salones del Arzobispado se desarrollará la ceremonia de "Bendición de Hogares" y Su Eminencia Abadián, recibirá los saludos navideños.

Jueves 6-1-77

Natividad de Nuestro Señor Jesucristo. La Misa será oficiada por el Arzobispo Abadián, quien será portador del mensaje navideño a los presentes. Seguidamente, se procederá a la "Bendición de Aguas".

Domingo 9-1-77

Réquiem.

Misa a cargo de Der Shavarsh Mehrabian.

Coro del Colegio San Gregorio, dirigido por el Diácono Nubar Demirdjian. A continuación el "HOKEHANKISD".

Domingo 16-1-77

Recordación del Santo Nombre de Cristo y Bendición de las uvas.

Misa: Padre Mehrabian. Coro: Tsder Vartanatz, dirección a cargo del Diácono Hovhanessian.

Luego de la Misa, se efectuará la ceremonia de "Bendición de las uvas".

JIMMY CARTER

FELICITA A LA UGAB

"En este año del Bicentenario norteamericano, quiero expresar mis cálidas felicitaciones a los hombres y mujeres socios de la Unión General Armenia de Beneficencia, cuando están festejando el 70º Aniversario de la Institución.

Vuestra dedicación a la consagración y al sostenimiento de la herencia y costumbres armenias favorece enormemente al engrandecimiento de la vida y cultura americanas".

Jimmy Carter

Oración en el umbral del Nuevo Año

Manda Señor tu bondad, tu sabiduría
Al mundo, a ese átomo torturado;
Aunque ellos se olvidaron de Ti,
Pero solo Tú puedes detener tu rebaño
Que va camino al precipicio.
Si encendiste la mecha del espíritu
En los hombres, haciendo de la vida su
[aceite,
No permitas que vuelque el candil de repen-
[te;
Hazlo siempre refulgente;
Danos con él tu Verdad imponderable.
Has que gotee para siempre el amor
En el corazón del poderoso de hoy y de ma-
[ñana

Que no se atoren sus corazones,
Que se llenen y se vacíen entre sí
Con una conexión inagotable.
Ten piedad de los niños y de los ancianos,
No dejes a las criaturas sin afecto
Ni a los viejos sin amparo, sin sostén;
Que la lucha sea corta y se aliance rápido
La paz justiciera entre los combatientes.
Que trepiden y derrumben las fortalezas inac-
[cesibles,
Que caigan los baluartes de los egoísmos
[acorazados,
Que se distribuya entre todos todo tu tesoro
[por igual
Que se abran las puertas de los jardines
Y se abalancen dentro los hombres...
Pero que no derriben ningún árbol,
Que no pisoteen ninguna flor.

VAHAN TEKEIAN

Traducido por Jorge Sarafian

VAHAN TEKEIAN (1877-1944). Periodista, poeta y nombre político, fue una de las figuras más notables de la vida armenia de su época. Dirigió numerosos diarios y revistas literarias. En la prensa, propagó con abundancia sus ideas bajo todas las formas: artículos de fondo, artículos de polémica y sátiras sociales, crónicas, novelas y cuentos. Su mejor título de gloria es su producción poética cinco volúmenes de versos: Inquietudes (1901), Maravillosa Resurrección (1914), De Medianoche Al Alba (1919), Amor (1933), Colección de Odas (1944). Sus cualidades poéticas lo colocan por encima de los poetas de su época porque dio a la poesía armenia contemporánea un esplendor y una estructura formal incomparables, y la elevó con alta y noble inspiración. Sus poesías hablan a la vez al espíritu y al corazón.

ESTADOS UNIDOS

Noche de Gala en el "Gracias América"

Bajo el nombre de "THANK YOU AMERICA", fue ofrecido un Banquete de Honor en los Estados Unidos de Norte América, por parte de la comunidad armenia de ese país, en agradecimiento a su hospitalidad.

El Banquete, de una magnitud inusitada y que congregó a más de 1.300 invitados, fue celebrado en el Gran Salón del Walford Astoria Hotel, donde fueron ofrecidos a la Unión una serie de únicos tapices que reflejan la historia de New York en reconocimiento a los 500 mil armenios que cobijó.

El público homenaje del THANK YOU... fue el corolario final a los festejos del Bicentenario de la Independencia norteamericana

Concurrieron numerosas personalidades oficiales y representativas.

Concebido por un grupo de armenios de Filadelfia, bajo la dirección del Sr. Set Mommjian, acaparó la expectativa y el interés general, que no fue defraudado al anunciarse la donación de 500 mil dólares para el pago de la hipoteca de la Academia de Hermanas Armenias de Radnor, que ha cooperado y llevado su ayuda a toda la comunidad.

Como maestro de ceremonias se contó con el valioso aporte personal del conocido actor cinematográfico Mike Connors.

Entre las numerosas personalidades presentes, se encontraban: los congresales Bella

El espectacular banquete, que contó con más de 1.300 invitados, fue el justo reconocimiento de la comunidad armenia hacia el país que la albergó. En la foto, de izq. a derecha: sentados: El benefactor Señor Alex Manoogian, Sra. Ruth Philibosian, y Sr. Esteban Hovnanian. De pie: Sr. Esteban Mugar, Sr. Set Mommjian, Sr. Roberto Hekemian, Sr. Mike Connors, Sr. Jack Bouchakian, Sr. Eduard Mardigian, Sr. Jirire Hovnanian, Sr. Peter Nishanian, Sr. Sarkis Tarzian y Sam Hekemian.

Abzug, Mario Baggi, el Dr. Balzano —jefe de ACTION— (Cuerpo de Paz) entre otros.

Se dio comienzo al programa con el Himno Nacional estadounidense, Interpretado por la Academia Militar de Valley Forge. A su término, fue entonado el Hair Mer por la soprano Sylvia Kutchukian.

Durante el transcurso del programa, se leyó un telegrama especialmente enviado por el presidente electo, Sr. Jimmy Carter.

La noche fue cerrada con un brindis ofrecido por el Sr. Eduard Mardigian —Presidente de la UGAB-EE.UU. hacia los Estados Unidos de Norteamérica, en el que afirmó el agradecimiento general a ese país.

"LAS VIOLACIONES A LOS ARMENIOS SON REALIDAD"

Recientemente, en un banquete patrocinado por la Diócesis de la Iglesia Armenia de EE.UU., en honor del Patriarca de Constantinopla: Arzobispo Shnorh Kaloustian, en el Auditorio Kavookjian, fue puesta en descubierto por medio de las declaraciones que hizo el Patriarca, la actual situación de los armenios que viven en el interior de Turquía.

El Patriarca, quien antes de asumir sus deberes en Constantinopla, los ejercía en los Estados Unidos de Norte América, expresó: "Si yo les dijera que no tenemos problemas, les mentiría. He presentado estas dificultades al gobierno, ellas no son un secreto y representan la realidad".

Durante el transcurso del banquete de honor, Su Beatitud Kaloustian hizo un delineamiento de la crisis por la que están sufriendo numerosas familias armenias, 15 mil, sus privaciones, humillaciones, violaciones de jóvenes, abandono de hogares y posesiones a causa de sus vecinos turcos. Debido a esto, deben mudarse a Estambul, donde aparentemente, la gente es más tolerante

Los que se han visto obligados a abandonar sus casas y modo de vida, son hoy protegidos por el Patriarcado, que les suministra viveres y alojamiento hasta que puedan valerse por ellos mismos.

"A pesar de nuestras constantes protestas, nosotros no estamos aún autorizados a construir escuelas e iglesias en áreas donde es imprescindible su creación".

El Archimandrita Kaloustian, reveló que la comunidad armenia de Estambul mantiene 30 escuelas, 50 iglesias y el Hospital Nacional SOORP PERGITCH, que tiene un presupuesto anual de un millón y medio de dólares que ya resulta casi imposible la colaboración económica hacia aquellos que han debido trasladarse por los citados casos a esa ciudad.

"Esta es la razón por la que yo me embarqué en este viaje hacia algunos países, incluyendo los EE.UU., creyendo firmemente que nuestros hermanos nos prestarán la ayuda necesaria para que podamos continuar con nuestra labor humanitaria y educacional". Asimismo, agradeció a instituciones y organizaciones de beneficencia el haber coope-

Patriarca Armenio de Constantinopla: Kaloustian

rado financieramente con su pedido.

El Patriarca de Constantinopla, partió de Estados Unidos hacia Londres, luego de habersele ofrecido una serie de homenajes en distintas instituciones armenias, entre ellas la Unión General Armenia de Beneficencia.

KRIKOR ARZOUMANIAN

EREVAN (Armenia).— El pasado 2 de diciembre, dejó de existir víctima de un ataque cardíaco, el Sr. Krikor A. Arzoumanian, quien se desempeñaba como Presidente del Consejo de Ministros de Armenia.

Hasta el momento, no se ha designado su reemplazante.

—oOo—

“In Kiughí Gadaríts”

Un nuevo libro de León Hurunts, el conocido intelectual armenio de 64 años de edad, ha visto la luz bajo el título de “Im Kiughí Gadaríts”.

El mismo, completa una serie de obras inspiradas en las tradiciones y costumbres de su pueblo natal: NORSHEN, ubicado en la zona del Gharapagh montañoso.

El escritor armenio, ha superado, el millón de ejemplares publicados con sus obras.

—oOo—

PINTOR HAGOP HAGOPIAN

Elogiosos comentarios han obtenido las obras del pintor Hagop Hagopian, por parte de la crítica especializada, ya sea en exposiciones en Armenia como en distintos países del mundo.

La editorial “AURORA” de Leningrado, ha impreso un libro dedicado a sus obras, en color y con un tiraje de 18 mil ejemplares, donde se incluyen sus más importantes realizaciones.

El prefacio, ha sido preparado por el artista Shahan Jachadourian.

Nuevo torrente de agua

la imponente montaña Arakatz, un torrente de agua pura y cristalina, que brotó en forma impresionante de un conducto de 150 a 300 mets. de profundidad, de 30 a 35 mts. cúbicos por minuto.

Sin embargo, este nuevo descubrimiento, ha confirmado la existencia de ella por largas generaciones.

El agua surgente del Arakatz, será llevada a Erevan y a otras poblaciones armenias por medios de acueductos.

Actualmente, se está estudiando la cantidad de agua que existe en los depósitos del famoso y milenar Monte armenio.

Los primeros 60 años de “AREV”

En la Unión Cultural Armenia “Dikran Ier-gat” de Alejandria —Egipto—, se realizó la fiesta del 60 Aniversario de la fundación del prestigioso Diario “AREV”, cuyo fundador y director por largos años fuera Vahan Tekeyan.

—oOo—

1er. Aniversario de ABAKA

El Seminario armenio canadiense “ABAKA”, celebró su primer año de vida con un festejo en el que su orador principal fue Iervant Azadian.

El Sr. Azadian, elogió y destacó la labor desarrollada hasta la fecha por la Asociación Cultural Tekeyan, en dicho país.

—oOo—

NOCHE JUBILAR PARA TAMARA SHAHNAZARIAN

Por sus 30 años de labor ininterrumpida en el ambiente musical, en el Salón de Artes de Erevan, se llevó a cabo un Acto Jubilar dedicado a la profesora del Conservatorio Musical “Gomidas”, Tamara Shahnazarian.

La musicóloga de 75 años de edad, ha preparado varias generaciones de cantantes entre los que se destacan: Kohar Kalachian, Arsham Garabedian, Angela Haroutiunian, Jorenian, Vahan Mirakian, Asdghig A. de De-deian (París), Garabed Chadrian (Beirut).

“MJITAR SBARABED”

EREVAN.— En los estudios cinematográficos de Erevan, ha comenzado el rodaje de la película “MJITAR SBARABED”.

El conocido realizador Edmon Keoseian tendrá a su cargo la dirección del film, basado en la obra homónima de Seró Janzadian sobre el valiente general armenio que luchó por la liberación de su patria en el siglo XVIII.

KEGHAN SARIAN

Falleció en Erevan, a los 73 años de edad, uno de los fundadores de la literatura armenia contemporánea: Keghan Sarian.

El extinto intelectual, fue merecedor de distinciones honoríficas por los servicios brindados a la cultura armenia actual.

HOMENAJE A AHARONIAN

Rupen Aharonian en una caricatura

El famoso violinista Rupen Aharonian, quien hasta hace poco tiempo nos deleitara con su arte, fue honrado por la Comisión de Cultura de la Iglesia Armenia San Gregorio El Iluminador de Montreal —Canadá—, por su meritoria carrera y por las exitosas presentaciones que realizara en importantes salas de esa capital.

—oOo—

ESTADOS UNIDOS

La Iglesia Santa Trinidad conmemora los 70 años de UGAB

El 14 de noviembre ppdo., en el gran Salón de Actos de la Iglesia Armenia SANTA TRINIDAD, se conmemoró el 70º aniversario de la creación de la Unión General Armenia de Beneficencia, que contó con la presencia del Presidente Vitalicio y Benefactor Sr. Alex Manoogian y su distinguida esposa.

Entre los numerosos asistentes, se encontraba el Primado de la Iglesia Armenia para Bulgaria y Rumania, Monseñor Dirair Mardiguian; quien se refirió acerca de la Unión General Armenia de Beneficencia, y de su presidente vitalicio, al igual de lo que en ella se desarrolla.

Luego del interesante show artístico que se realizó, el Sr. Manoogian dirigió un mensaje en inglés y armenio, en el que expresó con simples pero profundas verdades el significado de la institución armenia de bien, que dejaron una fuerte impresión en todos los presentes.

Septuagésimo Glorioso Aniversario de UGAB

En la literatura clásica armenia hay una página que explica la procreación y expansión de las buenas obras de esta manera: "Te enriqueces mucho dando, más que tomando, tu riqueza se multiplicará repartiéndote más que atesorando; tu fortuna aumentará prodigando, más que acumulando".

Estas sublimes palabras del gran Naregatzí no son paradójicas, sino la cristalización de una verdad; afirmando que la ley del crecimiento de las estructuras morales son contrarias a las leyes del desarrollo de las riquezas materiales. El alma se enriquece expandiéndose y no encerrándose en sí misma: los bienes materiales se multiplicarán repartiéndolos y no acumulándolos.

En efecto, una institución educacional, una organización cultural, una fundación de carácter humanitario constituyen también estructuras morales que se someten a la ley del crecimiento de Naregatzí.

Si en forma material dispersamos la arena, el hierro y la piedra, se reducirán a la nada, pero uniendo esos elementos en la erección de templos, escuelas, hospitales, se convertirán en fuentes inagotables de luz, pues ellos ya no son hierro y piedra, sino estructuras humanitarias. Es una verdad evidente que en esta transitoria vida sólo permanecerá aquello que el hombre pueda extraer de su persona para repartir, dar a los demás.

El sabio se inmortalizará si entrega la humanidad su descubrimiento, mas no lo logrará si guarda el secreto para sí.

Los educadores, los artistas, los filósofos se agigantarán adquiriendo fisonomía cósmica sólo cuando brindaran el fruto de sus desvelos a la humanidad, sin reservarse nada para sí.

¿Qué habría ocurrido si Miguel Angel, Beethoven, Tolstói, se hubieran aislado y guardado para sí sus creaciones? Tanto ellos como miles más lograron arribar a la inmortalidad porque supieron abrir las puertas de sus almas a la Humanidad.

Algunos poseedores de bienes materiales también han logrado la misma meta, cuando han sabido convertir las fortunas, en riquezas morales; dando sus cuantiosos bienes para contribuir a la creación y construcción de centros benéficos sociales.

El pueblo armenio conoce esta premisa y cree profundamente en ella. El hombre armenio ha experimentado en el devenir de la propia historia de su nación que la riqueza es perecedera: tierras, poderes, tesoros y bienes, todos pueden ser despojados y perdidos. Sólo hay una cosa que ningún poder humano puede quitar y es la buena obra realizada.

Debido a ello fue que en el transcurso de los siglos, los reyes y príncipes armenios supieron invertir las riquezas cosechadas en los extensos campos de la tierra en bienes espirituales erigiendo monumentos de gloria impercedera que resistieron el curso de los siglos. Llevaron a cabo todo esto por cuanto estaban convencidos de que el hombre se enriquece haciendo partícipe de sus riquezas a los demás.

En el siglo XX hemos visto la confirmación más completa de la sabiduría del pueblo armenio cuando hoy festejamos en toda la diáspora el septuagésimo aniversario de la Unión General Armenia de Beneficencia. La historia de su fundación, crecimiento y propagación constituyen la afirmación de la premisa de Naregatzí de que las riquezas morales se multiplicarán distribuyéndolas y no acumulándolas; y los bienes materiales individuales son impercederos cuando se unen para construir una riqueza pública. Este conocimiento del pueblo armenio se concreta hoy en UGAB.

Parecordzagán no fue nunca un lago estancado; jamás acumuló el agua sólo por conservarla, pues siempre se perdería en la evaporación o estancada se multiplicarían las bacterias de la putrefacción contaminando en derredor.

UGAB, por lo contrario fue como un río, como el caudaloso Nilo, donde nació, en cuyas orillas surge la vida al llevar las aguas puras de las montañas hacia los áridos campos, anegándolos, siendo vida en su llamo enriquecido. Parecordzagán, cualquiera fuera la suma recibida, de inmediato la invirtió en la construcción de escuelas, centros sanitarios, pensiones, becas y decenas de obras de bien común.

Nuestros nobles benefactores, viendo que UGAB destina los bienes a obras benéficas que los convierte en bienes morales y que ella misma es una institu-

ción que inmortaliza, donan a nuestra organización fortunas en dinero y bienes inmuebles, fortaleciéndola económicamente para que ella la vierta en el pueblo, convertida en bien espiritual.

UGAB ha hallado el secreto de ser rico sin atesorar dinero. Con frecuencia oímos decir que UGAB es un "castillo de cristal", pues es una organización sin secretos, con públicos balances.

Concretando, la Unión General Armenia de Beneficencia no tiene nada que ocultar, por ello se ha expandido en la armenidad.

Debe haber una explicación del rápido crecimiento de la semilla que sembró Boghós Nubar; al principio un arroyuelo, hoy un caudaloso río. Diez socios la fundaron, hoy son más de veinte mil.

Todo Sansón esconde un secreto. ¿Cuál es el de UGAB? Ya nos referimos a la premisa de Naregatzí que ha hecho suya, distribuye y no acumula; si debe atesorar es sólo con el fin de repartir convertido en bienes de pública necesidad.

Otro secreto, es la confianza depositada en UGAB, cuya solidez reside en sus miembros directivos y activos que son personalidades respetadas tanto en el aspecto material y moral, así como de prestigio en el ámbito nacional como internacional. La importancia de cada organización se mide de acuerdo al prestigio de quienes la integran.

Tanto los socios veteranos de UGAB, así como los directivos y socios activos, son personas de altas cualidades morales; portadores de ideas luminosas, ricos de espíritu y de sentimientos nobles; con estos atributos crearon y mantienen esta organización de carácter humanitario que es Parecordzagán.

Es una verdad evidente que a todas luces que desde su fundación, los dirigentes de UGAB tanto en el transcurso de la mayor tragedia nacional de este siglo, como luego y hasta hoy, en todos los confines del mundo han sido los hijos más ilustres y nobles de nuestra nación; desde su primer presidente, el inmortal Boghós Nubar, al actual presidente vitalicio, el ilustre filántropo Alex Manoojian y los millares de benefactores y socios que rodean a UGAB por doquier, no han escatimado esfuerzos para mantener en alto el prestigio de su institución. Siempre han inspirado confianza, lo que explica la adhesión de la intelectualidad armenia, científicos, sabios, autoridades eclesiásticas, guías espirituales de las colectividades; siempre ha contado con economistas, acaudalados hombres, intelectuales. Jefes espirituales, que reunidos en torno a UGAB le han brindado su colaboración en el más amplio sentido, llevando a la institución al nivel de preferencia que tiene en el consorcio de las comunidades de la diáspora.

Cuando nuestros dirigentes son guías fieles, toda la Nación Armenia los apoya pues cada uno de nosotros sabe que será guiado por la senda que corresponde. Otro de los secretos de la fortaleza de UGAB, reside en que ella cree en la integridad e indivisibilidad del pueblo armenio.

UGAB rechaza el principio de escisión en la nación y proclama que la ARMENIDAD es única, y la unión es una. UGAB está cimentada en el principio de unidad nacional, al que desde siempre está inmutablemente ligada la Iglesia Apostólica Armenia. He aquí la explicación del por qué estas dos principales organizaciones nacionales constituyen el basamento sobre el cual está cimentada sólidamente la estructura nacional de armenia, tan ansiada en la historia de nuestra nación. La Historia de toda nación se determina con los movimientos de cada época. UGAB constituye uno de ellos en la historia del siglo XX de la Nación Armenia, pues cuando hoy fluctúan organizaciones culturales y sociales, ante nosotros se yergue su roca monolítica sobre la que elevamos las más sólidas instituciones culturales para nuestra colectividad.

Sería un error medir la grandeza de UGAB de acuerdo a su capital o al número de escuelas que sostiene, muy al contrario, lo que debemos ver es la contribución aportada para la Supervivencia y la consolidación nacional, utilizando convenientemente el factor aglutinante que es ella en sí, para proseguir con una labor de mayor envergadura aún.

No es suficiente reconocer la grandeza histórica de UGAB pues ello mismo, nos obliga a una mayor responsabilidad para lograr mejor resultado; con Parecordzagán podemos crear un sistema de colaboración

racional.

En nuestro alrededor hay factores de dispersión que llevan a un debilitamiento de las fuerzas al oponer unos a otros. Debemos ver en UGAB a la institución cuya misión es ampliar la colaboración y extender la ayuda mutua. Pues el auxilio brindado puede envilecer al que da como al que recibe, mientras que la ayuda mutua no envilece, es honrosa para ambas partes.

Debemos esforzarnos en introducir en el sistema educacional y en el seno de las nuevas generaciones el espíritu de los objetivos de Parecordzagán por cuanto ese espíritu es positivo, inspira autoconfianza y sentido de cooperación.

UGAB fue en el pasado, defensora de los huérfanos y cumplió encomiable labor. Hoy al igual que ayer, debemos fortalecer y consolidar a Parecordzagán por medio de la juventud para que ésta tome conciencia de su misión. La Unión General Armenia de Beneficencia defendió a los refugiados; emprendió con éxito la labor de asentamiento de los mismos. En los últimos treinta años Parecordzagán se constituyó en sostén de las escuelas armenias contribuyendo a que ellas florecieran en todas las colectividades.

Es hora ya de que UGAB se erija en guía de la juventud y salve a los jóvenes armenios de la confusión y de las desviaciones, así como también de las deformadas y perturbadoras ideologías foráneas que les ofrecen. Parecordzagán debe constituirse en guía de la juventud para que la juventud se eriga en la fuerza rectora de los ideales nacionales de UGAB. Que la juventud sepa que en el seno de esta institución tiene un vasto y fértil campo donde aplicar sus mejores fuerzas y aptitudes.

He aquí a qué meditaciones nos lleva el septuagésimo aniversario de la institución creada por Boghós Nubar. UGAB no es una caja de caudales, tampoco es una fábrica de industria pesada que exija de nosotros sólo sacrificios y desprendimiento. Es una tierra feraz donde sembrar y cosechar, que abre ante nosotros su vasto campo para aplicar en él nuestra fuerza y capacidad. UGAB inspira siempre confianza puesto que en el transcurso de tantos años de existencia siempre ha servido en forma positiva a nuestra nación. Jamás un hecho negativo ha manchado su prestigio.

Bajo ningún concepto ha puesto en peligro los intereses de la Nación, ni a la Nación misma, con planes aventureros. En forma permanente ha dado bienes y ha distribuido bendiciones, en consecuencia como valoración de éstos, sus méritos, es que se ha hecho acreedora de la confianza de cientos de benefactores patriotas de la diáspora, quienes incondicionalmente, han puesto a disposición de Parecordzagán sus aportes en dinero, así como también sus testamentos.

Por intermedio de UGAB todos nosotros podemos sentirnos orgullosos de ser amigos y colaboradores de los Boghós Nubar, de los Alex Manoojian, así como de numerosos benefactores y socios activos, pero para que ello sea posible, ese sentimiento de orgullo debe ir mancomunado con el sentido de la confianza y la responsabilidad.

Confiamos a la Unión General Armenia de Beneficencia nuestros dineros y testamentos. Confiamos a UGAB la educación de nuestros hijos. Confiamos a Parecordzagán la dirección de nuestra juventud. Confiamos en UGAB y convirtámosla en la institución más poderosa de nuestra Nación hasta que nuestra sufrida, pero siempre firme Nación, sea una e indivisible.

AVEDIS NALBANDIAN

U G A B

CURSO DE COCINA

Finalizaron las clases del Curso de Cocina 1976, que se dictan en la Unión General Armenia de Beneficencia, bajo la dirección de la Sra. Veryuhi Yernazian de Emirían.

Las asistentes a los cursos, prepararon para la ocasión, una variedad de bocaditos, pancitos, postres, helado bañado en cremousse y el típico postre navideño "anous-nour" entre otras exquisiteces.

En un ambiente de verdadera camaradería y compañerismo, las damas brindaron por el año transcurrido que las congregó en un plano de amistad y especialización culinaria, donde el entusiasmo y los deseos de aprender fueron comunes en todas ellas.

DESPIDIENDO EL AÑO

Parecordzagán festejó el término del año con un asado que reunió a toda su gran familia en su sede, el lunes 20 de diciembre.

Integrantes de la Comisión Directiva, Sub-Comisiones, Liga de Jóvenes, Consejeros, Colaboradores, Comisión de Padres, Plantel Docente del Colegio, Directivos, deportistas y demás presentes, asistieron a la reunión para brindar por el comienzo de un nuevo año y desear asimismo, felices fiestas.

Durante la animada velada, que contó con música y canciones: Sra. Silvert K. de Kesnishian, Vahram Hairabedian, Conjunto Instrumental BACHIG, fueron entregadas las medallas a los deportistas de voley que lograron el ascenso a Tercera División.

Música, baile y premios sorpresas para aguardar con alegría un año de paz.

LISTA DE DONACIONES A UGAB

Por fallecimiento de Marcelo Chahinian:

Flia. Basmadjian	10.000
Boghos Sarafian	5.000
Flia. Youssefian	5.000
Jorge Sarafian	5.000
Flia. Dergarabetian	5.000
Haroutiun Sarafian	5.000
Mihran Sarafian	3.000
Carlos Barceghian	3.000
Ruben Kechichian	3.000
Ohanes Mateossian	2.000
Jorge Kechichian	2.000
Malik Kafafian	1.000
Wanis Basmadjian	1.000

Por fallecimiento de Hrispsime Gegalían de Hagopo:

Boghos Sarafian	3.000
Malik Kafafian	2.000
Ohanes Mateossian	1.000

Barkev Dergarabetian, por nacimiento de su nieto Rodrigo Ariel Nahabetian

10.000

Malik Kafafian y Sra. con motivo de sus Bodas de Oro matrimoniales

10.000

UNA PERSONALIDAD QUE TRASCIENDE

EL CENTRO DE ECONOMAS DE LA REPUBLICA ARGENTINA, entidad que preside la Sra. Petrona C. de Gandulfo, ha honrado recientemente a la Sra. Veryuhi Yernazian de Emirían nombrándola integrante de su Comisión Directiva.

La Sra. Emirían que se desempeña como Profesora de Cocina en la Unión General Armenia de Beneficencia, ha sido elegida en Asamblea General para ocupar en esa Comisión un puesto junto a profesionales en la materia, como son las Sras. de Gandulfo, Emy de Molina y Choly Berretiaga, entre otras.

Distinción que honra también a la Unión General Armenia de Beneficencia por contarla entre sus colaboradoras más eficaces y capaces, que brindan aún más jerarquía y alto nivel a las actividades que desarrolla.

La foto muestra el momento solemne en que los alumnos del Colegio Secundario Marie Manoogian, junto con los presentes, entonan las estrofas del Himno Nacional Argentino. El Acto de Fin de Curso se llevó a cabo en la nueva Instalación Deportiva de UGAB, sito en Gurruchaga y Niceto Vega.

Geníllez Jorge Keskiskian

Nazaret Cuchian ídem	5.000	Kevork Kalaidjian, por cumpleaños de su nieta Roxana Hairabedian	20.000
Ohanes Mateossian	2.500	Arturo Emirían y Sra. con motivo del aniversario de su matrimonio	20.000
Hossian Hnos. al Colegio Marie Manoogian	10.000	Haig Emirían y Sra., ídem	20.000
Girair Antreassian, con motivo de los 40 días del fallecimiento de su hermano Torcom Antreassian	1.000	Haig Shahinian y Sra., ídem	20.000
Roberto Yeramian, al Colegio Marie Manoogian	30.000	Por Bautismo de José Hernán Youssefian:	
Mihran Sarafian y Sra. con motivo del nacimiento de su hijo Diego		Hovsep Youssefian	20.000
Mihran	15.000	Souren Youssefian	20.000
Wanis Basmadjian, por el mismo motivo	1.000	Pablo Sarafian	10.000
		Dr. Luis Gegalían	5.000
		Varios	12.000

UGAB

CURSO DE COCINA

Finalizaron las clases del Curso de Cocina 1976, que se dictan en la Unión General Armenia de Beneficencia, bajo la dirección de la Sra. Veryuhi Yernazian de Emirian.

Las asistentes a los cursos, prepararon para la ocasión, una variedad de bocaditos, pançitos, postres, helado bañado en cremouse y el típico postre navideño "anous-nabour" entre otras exquisiteces.

En un ambiente de verdadera camaradería y compañerismo, las damas brindaron por el año transcurrido que las congregó en un plano de amistad y especialización culinaria, donde el entusiasmo y los deseos de aprender fueron comunes en todas ellas.

DESPIDIENDO EL AÑO

Parecordzagán festejó el término del año con un asado que reunió a toda su gran familia en su sede, el lunes 20 de diciembre integrantes de la Comisión Directiva, Sub-Comisiones, Liga de Jóvenes, Consejeros, Colaboradores, Comisión de Padres, Plantel Docente del Colegio, Directivos, deportistas y demás presentes, asistieron a la reunión para brindar por el comienzo de un nuevo año y desear asimismo, felices fiestas.

Durante la animada velada, que contó con música y canciones: Sra. Silvert K. de Keshishian, Vahram Hairabedian, Conjunto instrumental BACHIG, fueron entregadas las medallas a los deportistas de voley que lograron el ascenso a Tercera División.

Música, baile y premios sorpresas para aguardar con alegría un año de paz.

LISTA DE DONACIONES A UGAB

Por fallecimiento de Marcelo Chahinian:

Flia. Basmadjian	10.000
Boghos Sarafian	5.000
Flia. Youssefian	5.000
Jorge Sarafian	5.000
Flia. Dergarabetian	5.000
Haroutiun Sarafian	5.000
Mihran Sarafian	3.000
Carlos Barceghian	3.000
Ruben Kechichian	3.000
Ohanes Mateossian	2.000
Jorge Kechichian	2.000
Malik Kafafian	1.000
Wanis Basmadjian	1.000

Por fallecimiento de Hripsime Gegalian de Hagopo

Boghos Sarafian	3.000
Malik Kafafian	2.000
Ohanes Mateossian	1.000

Barkev Dergarabetian, por nacimiento de su nieto Rodrigo Ariel Nahabetian

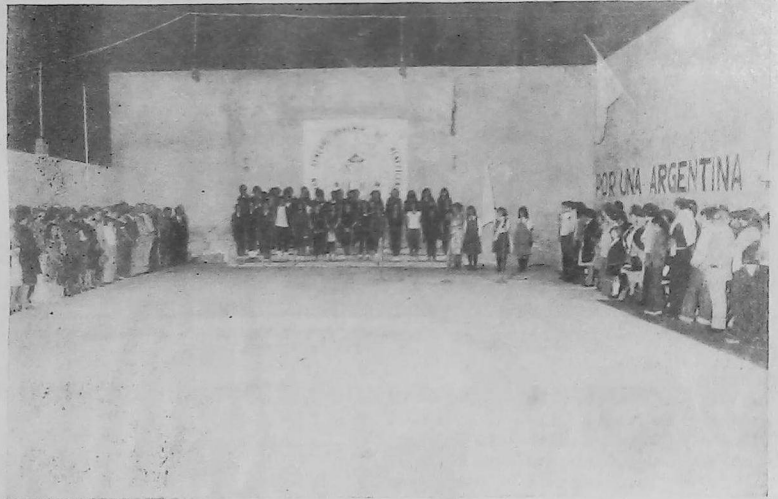
10.000	
Malik Kafafian y Sra. con motivo de sus Bodas de Oro matrimoniales	10.000

UNA PERSONALIDAD QUE TRASCIENDE

El CENTRO DE ECONOMAS DE LA REPUBLICA ARGENTINA, entidad que preside la Sra. Petrona C. de Gandulfo, ha honrado recientemente a la Sra. Veryuhi Yernazian de Emirian nombrándola integrante de su Comisión Directiva.

La Sra. Emirian que se desempeña como Profesora de Cocina en la Unión General Armenia de Beneficencia, ha sido elegida en Asamblea General para ocupar en esa Comisión un puesto junto a profesionales en la materia, como son las Sras. de Gandulfo, Emy de Molina y Choly Berrettiaga, entre otras.

Distinción que honra también a la Unión General Armenia de Beneficencia por contarla entre sus colaboradoras más eficaces y capaces, que brindan aún más jerarquía y alto nivel a las actividades que desarrolla.

La foto muestra el momento solemne en que los alumnos del Colegio Secundario Marie Manoogian, junto con los presentes, entonan las estrofas del Himno Nacional Argentino. El Acto de Fin de Curso se llevó a cabo en la nueva Instalación Deportiva de UGAB, sito en Gurruchaga y Niceto Vega.

Gratias Jorge Keskiskian

Nazaret Cuchian ídem	5.000	Kevork Kalaidjian, por cumpleaños de su nieta Roxana Hairabedian	20.000
Ohanes Mateossian	2.500	Arturo Emirian y Sra. con motivo del aniversario de su matrimonio	20.000
Hossian Hnos. al Colegio Marie Manoogian	10.000	Haig Emirian y Sra., ídem	20.000
Girair Antreassian, con motivo de los 40 días del fallecimiento de su hermano Torcom Antreassian	1.000	Haig Shahinian y Sra., ídem	20.000
Roberto Yeramian, al Colegio Marie Manoogian	30.000	Por Bautismo de José Hernán Youssefian:	
Mihran Sarafian y Sra. con motivo del nacimiento de su hijo Diego		Hovsep Youssefian	20.000
Mihran	15.000	Souren Youssefian	20.000
Wanis Basmadjian, por el mismo motivo	1.000	Pablo Sarafian	10.000
		Dr. Luis Gegalian	5.000
		Varios	12.000

CORDOBA - SAN PABLO

29° Aniversario de la U. C. A. de Marash - S. Pablo

Recibiendo el Título de Presidente Honorario, durante la celebración del 29° Aniversario de la creación de "Marash" en San Pablo, el Sr. Karnig Bazarian agradece al Sr. José Distchekenian —Presidente de la Institución, la honrosa distinción. Atrás, el Sr. Paulo Abrikian y María Rosa Distchekenian.

El Sr. Karnig Bazarian, junto con su esposa Nvart Bazarian, y el Arzobispo Monseñor Papkén Abadián. Primado de la Iglesia Armenia para la América del Sur.

El Sr. Bazarian, en la recepción que brindó, luego de su regreso de San Echmiadzin, con motivo de la Bendición de los Santos Oleos y el 20° Aniversario de la Coronación de S.S. VAZKEN I. El Sr. Bazarian fue el único representante de la comunidad armenia de S. Pablo que asistió a los actos.

En la foto acompañándolo, los Sres. Esteban Sukiassian, Haigazún Tchalian —Buenos Aires— y Sr. Arabian.

CORDOBA

ASADO DE CONFRATERNIZACION Y AMISTAD EN UGAB CORDOBA

Un asado criollo de confraternización organizado por la Comisión Directiva de la UGAB Córdoba, el 7 del corriente mes, congregó a todos los miembros Directivos de la Colectividad Armenia de esa ciudad, junto a sus respectivas esposas.

Numerosas personalidades de la colectividad se hallaban reunidas en el almuerzo, en el cual el Sr. Toros Ernekian —Presidente de la UGAB local— dio la bienvenida a los presentes e invitó al brindis.

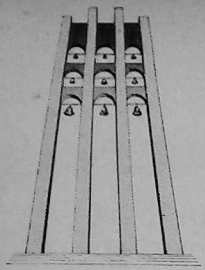
El característico "Damada", estuvo a cargo del Sr. Agop Guedikian —Vice Presidente de la Institución— quien presentó al Dr. Esteban Issa —Presidente de la Colectividad Armenia de Córdoba— que habló en su presentación para agradecer la invitación formulada.

El Secretario General Sr. Marcos Erezian, expresó sus fervientes votos para que la mesa de PARECORDZAGAN, sea cada día, la mesa de la confraternización y la amistad.

Representantes y directivos de la UGAB cordobesa, durante la Cena que reunió a miembros de la Colectividad Armenia local, en una amable y deliciosa velada.

Las palabras finales estuvieron a cargo del Archimandrita Rvdo. Datev Gharibian, quien deseó para ambas instituciones un eterno vínculo en sus relaciones y éxitos en las tareas emprendidas por la UGAB.

ՍՍՏՍԱՐՄԱՍ

1906 - 1976
Հայկական Բարեգործական Ընդիմ
Միութեան Հիմնադրութեան
70-ամեակ

Բ. ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 30, ՊՈՒՆՆՈՍ ԱՅՐԷՍ
ՇԱՐԱԹ, 1 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1977

ՈՎ ՈՐ ԻՐ ՍՐՏԻՆ ՄԷՋ ՀԱՅՐԵՆԻՔ ՈՒՆԻ...

Փողովուրդներ կ'ունենան իրենց սկարութիւնները — անխուսափելի է: Ընդվզեցուցիչ է, սակայն, հանդիպել այսպէս կոչուած մտաւորականներու, որոնք այդ սկարութիւնները արհամարհելով կը յանդգնին զանոնք իրելու ոյժի ազդերը ներկայացնել:

Անցնող աւելի քան հինգ տասնամեակներ շարունակ, ինչե՛ր շտեղծներ եւ տակաւին այսօր ալ կը լսենք հայ ժողովուրդին ազգային գոյութեան նախապայմաններուն սունչութեամբ: Արտաւոյց, բաներ, դժբախտաբար, զորս պաշտպանեցին մարդիկ, որոնք անտէր սիրտքին տէր կանգնելու յաւակնութեամբ իրենք զիրենք մարդարէի տեղ դրին: Եւ ցաւեցանք, բնականաբար, երբ ժողովուրդային հակազդեցութիւնը՝ վոքը բացատրութեամբ՝ չզգեցաւ այն սաստիկութիւնը, որ անհրաժեշտ է ժողովուրդի մը ազգային կենսունակութիւնը ընդմիջաւ վառ պահել կարենալու համար:

Այսպէս, յեղեղուեցաւ որ՝ հայութիւնը կ'ապրի առանց մշակույթի, որովհետեւ մշակույթը պերճանք մըն է, զոր կրնան ունենալ ամենէն քաղաքակիրթ ժողովուրդները միայն:

Ըսուեցաւ որ՝ հայութիւնը կ'ապրի առանց լեզուի, որովհետեւ լեզուն լոկ միջոց մըն է՝ ոգին արտայայտելու, եւ գոյութիւն ունին մեծաթիւ մարդիկ որոնք ուրիշներու լեզուն կը գործածեն:

Վերջապէս եղան համարձակողներ, ըստ որոնց հայութիւնը կ'ապրի նաեւ առանց հայրենիքի, քանի որ դարեր շարունակ տոհմերը է սխերթ թշնամիներու լուծին տակ:

Ո՛րքան հեշտ է բացարձակապաշտութեան զոհ գտնալու եւ չափուած-ձեւուած բանաձեւերու ջատագով հանդիսանալ, կամոյին կամ ակամայ մոլորեցնելով երբեմն միևնույնիսկ բազմաթիւ հեւեւորդներ:

Այն վշտանդաւոր բազդատութիւնները, զորս ոմանք հաճոյքով կը կատարեն, մեզ կը հեռացնեն ճշմարտութեան հասնալուցէն: Այդ պատճառով, օտար առածի մը համաձայն, բազդատելը արդարացիւ չէ:

Արդարեւ, երբ մեր խօսքը հայ ժողովուրդին մասին է, մենք իբրեւո՛ր չունինք ուրիշ — մեզմէ անհամեմատօրէն աւելի մեծ ժողովուրդներու — աստիճանաչափով արտայայտելու:

Հայութիւնը այսօր փոքր թիւ մը կը ներկայացնէ, երբեք ալ բազմամարդ ժողովուրդ չէ եղած: Հայութիւնը եղած է, սակայն, մարդկութեան առաջին ցեղասպանութեան զոհը:

Այսօր ալ, բովանդակ հայ ժողովուրդը չապրի իր հայրենի հօտին յոռայ, որուն մեծ մասը տակաւին կը մնայ թշնամիին յոռայ տակ: Աշխարհացրել հայեր, սխալ րոբրանուած պատմասութիւնէ մը տարուած, իրենք զիրենք կը ոտնեն սպասեռումի մասանդին առջեւ, երբեմն նոյնիսկ իրենց ազգա կամ ո՛ր արտայայտութեամբ թափ կու տան այդ սպասեռումին:

Այսպիսի դժբախտ ժողովուրդ մը վաղուց զազրած ոյժօք էր ըլլար գոյութիւն ունենալէ, եթէ մշակույթ ու լեզու ունեցած չըլլայինք: Եւ ահա, յիստորիկ սարկինք ի վեր, ունինք նաեւ հայրենիք. Խ. Հայաստան այցելած սիրւաբանայր կրնայ վկայել թէ՛ ան իրապէս հայուն հայրենիքն է եւ անկէ դուրս, այլուր հայրենիք տեսնելը զգալախարութիւն է, երեսակայլը՝ ցնորապաշտութիւն:

Եթէ հայրենիքը հող է, մշակույթ է, լեզու է, Խ. Հայաստանը հայրենիք է, քանի որ ունի հող, մշակույթ ու լեզու, որոնք յաճախ կը պահպին — եւ կը ստորագնահատուին — կարգ մը հայ գաղութներու մէջ:

Կասկած չկայ որ՝ հայ ժողովուրդը այսօր — եթէ չըլլար իրանանահայութեան ազգաւ — կ'ապրի իր պատմութեան սակեզօծ շրջաններէն մին: Լիբանանահայութեան ազգան ալ ոմանց ենթադրած ահաւոր համեմատութեամբ ներկայացնելու չէ. Մեծ Եղեռն տեսած ժողովուրդի մը համար, քաղաքացիական պատերազմ մը, որուն մէջ մենք՝ հայերս բազաբացիական իմաստութիւնը ունեցանք կողմ դրուելու, չի բազդատուի մեծ ազգաներու հետ. չափազանցողները անձնասիրութեամբ արտայայտուողներն են. մենք այսօր՝ Պէյրութի մեր պայքարող րնկերներէն ստացանք նամակներ, որոնք յոյսի ու քաջութեան արտայայտութիւններ կը բովանդակեն միայն:

Այսօր, հայութեան մեծագոյն ոյժը հայրենիքն է:

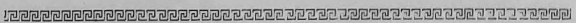
Ով որ կ'ապր կը կարէ անկէ, ինքզինք հարուածած կ'ըլլայ:

Ով որ ցեխ կը նետէ անոր, ինքզինք կը թաթխէ ցեխի մէջ:

Ով որ հայրենի մեծութիւնները տեսնելու համար աչքեր չունի եւ իր յազեցումը կը գտնէ անտանելի խճճութիւններու արտաբերումին մէջ, ինքզինք կը թունաւոր միայն:

Ով որ կը սրտին մէջ հայրենիք ունի կ'ապրի երջանիկ կեանք մը՝ հայ լեզուին ու հայ մշակույթին գովքն ու փառքը հիւսելով:

Խմբագրական «ՊԱՅՔԱՄ»-ի

ՋԵՐՄԱԳԻՆ ՇՆՈՐՀԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Տօնական օրերուն առթիւ, Արշակ Զոպանեան Մշակութային Միութեան եւ Վահան Թէֆէեան Մշակութային Միութեան Հարաւ Ամերիկայի Շքեանակի Վարչութիւնները ջերմագին շնորհարարութիւններ կը յայտնեն մեր կազմակերպութեան բոլոր բարեկամ եւ բարեկամուհիներուն:

Նոր Տարուայ սեմին՝ «Սարտարապա» Վերօրէն կը շնորհաւորէ իր բոլոր աշխատակիցներն ու թղթակիցները, ինքիւրեցողներն ու բարեկամները, սրտանց մաղթելով որ 1977ը ըլլայ անսմայ երջանկութեան տարի մը բոլորին համար:

MONTEVIDEO

PALABRAS PRONUNCIADAS DURANTE LA ENTREGA DE LA ORDEN DE SAN GREGORIO EL ILUMINADOR EN PRIMER GRADO AL BENEFACTOR MISAK KOUYOUMDJIAN

SU EMINENCIA ARZOBISPO PAPKEN ABADIAN,
NUNCIO APOSTOLICO
REVERENDO PADRE
HONORABLES BENEFACTORES
ESTIMADOS VISITANTES DE LAS FILIALES HERMANAS
DISTINGUIDOS INVITADOS DE LAS INSTITUCIONES AMIGAS

Setenta años han transcurrido desde aquel bendito día en que un puñado de gentiles armenios, en El Cairo, capital del milenarismo Egipto, fundaron esta institución benéfica armenia, cuyos principios eran auxiliar a los campesinos armenios quienes sufrían penurias económicas en las tierras de la patria.

Nadie podría imaginar que nueve años después de su fundación, en 1915 y desde entonces hasta hoy se formaría en todo el orbe, una gran diáspora cuya seguridad, existencia y la vigencia de los caracteres nacionales se confiaría a aquella institución que se había nominado UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA, los armenios habían aprendido a conservar la vida y la patria con las armas, pero en las hospitalarias tierras de la diáspora, una nueva amenaza pendía sobre su cabeza, que no era posible vencer con la espada. Una vez más, los visionarios dirigentes de la UGAB, vieron que las colectividades de la diáspora para poder conservar su idiosincrasia, lengua, historia, sus costumbres, debían trocar la espada por pluma, la pólvora por tinta, y los rifles por libros. Los armenios del Uruguay también como aquellos visionarios de Parecordzagán, tuvieron un hombre gracias a cuya benemérita visión, desde 1913 hasta hoy y de generación en generación han asegurado la existencia de la colectividad armenia.

Y ese gran hombre, es nuestro benefactor, el Sr. Misak Kouyoumdjian que hoy recibe el más grande

lauro de su vida: la condecoración de SAN GREGORIO EL ILUMINADOR EN PRIMER GRADO, que sabemos merece por excelencia.

Nosotros, en nombre de Parecordzagán y de nuestra colectividad agradecemos profundamente a Su Santidad VAZKEN I, Catolicós de todos los armenios, que honró con esta máxima distinción a nuestro benefactor.

Nuestra gratitud al Nuncio Apostólico, Su Eminencia el Arzobispo Papkén Abadián, Primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la América del Sur, que en conocimiento de la grandiosa acción del Sr. Kouyoumdjian en la vida de la colectividad, tuvo la gentileza de interceder ante Su Santidad para que concediera esta distinción a nuestro ilustre benefactor.

Nuestro profundo agradecimiento a Su Eminencia, pues esta condecoración al Sr. Kouyoumdjian, la sentimos en todos nosotros, honrando a nuestro benefactor, habéis honrado a todos los armenios del Uruguay y el fruto de esa gloria y ese honor lo hemos vivido en esta velada, cuando veinticinco jóvenes se han graduado.

Queridos graduados a través de Uds. enviamos un mensaje a todos los jóvenes de la diáspora que en centros educacionales armenios como el Alex Manoogian reciben su educación de armenios y de hombres. Es preciso que se enorgullezcan de su lengua, su historia y su cultura, pero que ellos les den la sabiduría de servir con humildad a la humanidad.

Nosotros, ante ese logro de la armenidad, sentiremos la satisfacción del deber cumplido. La comunidad armenia tiene 50 años de vida, en este país y nuestra Liga de Jóvenes cumple sus 30 años de existencia.

Que dicha para esos jóvenes que fundaron Liga ver hoy, en su madurez, que la obra ha sido fructífera.

Tres generaciones en un gran abrazo se felicitan, el brillo de ayer unido a la gloria de hoy, para forjar el

promisorio porvenir. En esta emocionante velada, nuestra profunda gratitud al presidente vitalicio de UGAB, el Sr. Alex Manoogian, a los integrantes del Comité Central, a nuestra querida colectividad, cuya acción riancomunada cristalizó en el Colegio NUBARIAN, el Liceo ALEX MANOOGIAN, así como el Gimnasio Misak Kouyoumdjian, que estamos construyendo y el Instituto del Bachillerato Alex Manoogian, que se levantará en el futuro próximo.

En el lapso de tres años, esta fundación educacional que se inició con 120 alumnos ha superado los 400 este año, lo que demuestra la confianza que deposita nuestra colectividad en UGAB.

Con un abrazo fraterno saludamos a la colectividad entera agradeciendo su apoyo incondicional.

En todos estos éxitos no podemos olvidar la colaboración que han brindado a UGAB, nuestra tribuna prensa oral, RADIO ARMENIA y su director el Sr. Antonio Hupenian. Deseamos agradecer hoy y aquí, a dos personas como dirigentes y amigos por su apoyo incondicional, por acompañarnos siempre en nuestras penas, alegrías, y triunfos. Ellos son el Presidente Honorario de la Filial Buenos Aires: Sr. Haig Emirian, y el Presidente de la Institución Armenia Arshag Chobanian: Sr. Nahabet Nahabetian.

Nuestro agradecimiento a la Unión Compañerista Armenia de Marash, a Casa Armenia Hnchakian, a la Asociación de Beneficencia de Damas Armenias, que siempre colaboraron con nuestra gestión educacional y cultural. Expresamos nuestra profunda gratitud filial al Reverendo Padre Mateos Kouyoumdjian, por su paternal apoyo y bendición. Y en este instante, con emoción y respeto filial rogamos a Su Eminencia, Nuncio Apostólico, Arzobispo Papkén Abadián, tenga la gentileza de otorgar como corresponda la condecoración al Sr. Kouyoumdjian.

Ctdor. Avedis Barsamian

Un significado especial cobró la Finalización del Ciclo Lectivo en el Liceo "NUBARIAN-ALEX MANOOGIAN", por la despedida de su PRIMERA PROMOCION.

POR ELLO REPRODUCIMOS LAS PALABRAS DE LA DIRECTORA SRA. NELLY DE NALBANDIAN, EN EL TRANSCURSO DEL ACTO.

Cuando hace siete décadas, a orillas del feraz Nilo, un puñado de preclaros armenios fundaron la Unión General Armenia de Beneficencia, seguramente no pensaron que aquella semilla germinase en tal forma que su prolífica especie arribaría al tan lejano Uruguay, dando en los hijos de sus hijos, el fruto que hoy, es esta realidad.

Veinticinco jóvenes que constituyen la primera promoción del Liceo NUBARIAN ALEX MANOOGIAN.

Gracias a la generosa visión de nuestro benefactor, Sr. Misak Kouyoumdjian, a quien no sólo aquilatamos en su dádiva, sino en esa concepción que atraviesa los tiempos y es la fundación de un centro docente, así como luego la benemérita donación del prohombre de la filantropía armenia del siglo XX, presidente vitalicio de la Unión General Armenia de Beneficencia, Sr. Alex Manoogian, cristalizó lo que parecería una utopía: el ciclo secundario, primero, y único de nuestra colectividad.

Padres e hijos apuntalan esta idea que año a año va superando escalas hasta el ya iniciado bachillerato superior.

Hoy y aquí miramos al pasado, vivimos el presente y palpamos el porvenir. Por ello podemos orar nuestra plegaria y elevar laos al Señor, por haber dado a

la Nación de nuestros antepasados esos insignes hombres que por y a través de Parecordzagán propenden a la educación de las generaciones del porvenir en la armenidad, buenos patriotas de las naciones hospitalarias como ésta, la tierra de Artigas que veneramos.

En Uds. hijos nuestros, depositamos nuestra confianza, pues vuestro empuje juvenil será la respuesta a nuestras aspiraciones.

"La juventud es el descubrimiento de un horizonte inmenso, que es la vida", dijo Renán. Pero este descubrimiento necesita el complemento del esfuerzo viril. La humanidad volcando de generación en generación, su esperanza y su fe en el ideal, se eleva, llega al fin, sin decaer, porque cada impulso juvenil renueva su esperanza. La Nación armenia espera de cada uno de Uds., jóvenes, la energía para renovarse, la luz para mantener encendida la antorcha de su historia, el amor hacia su cultura y el respeto a la sangre que corre por sus venas para alcanzar los ideales que sellan la humanidad entera.

Sea cada uno de Uds., consciente poseedor de la fuerza bendita que está en su espíritu, que ella no se malogre en la desidia.

La divergencia de las vocaciones y aptitudes personales imprimirán diversos sentidos a su actividad, y

harán predominar una, en el espíritu de cada uno: unos profundizarán en las ciencias, otros en las artes humanísticas, otros serán los hombres de acción. Pero por encima de los afectos que los vincularán a las distintas disciplinas y modos de vida, debe velar, en lo íntimo de sus almas, la conciencia de la unidad fundamental de nuestra naturaleza, que exige que cada individuo sea, ante todo y sobre todo, un HOMBRE, como dijo Guyan "Hay una profesión universal que es la de hombre".

He aquí nuestra esperanza: hombres íntegros de esta colectividad armenia, buenos ciudadanos uruguayos.

A nosotros sólo nos resta orar cada día como Gabriela Mistral: "¡Señor! Dame el ser más madre que las madres, para poder amar y defender como ellas, lo que no es carne de mis carnes.

Dame que alcance a hacer uno de mis jóvenes inverso perfecto, y a dejarte en él clavada mi más penetrante melodía, para cuando mis labios no canten más".

"Dame sencillez, y dame profundidad: Librame de ser complicada o banal en mi lección cotidiana".

"Has que haga de espíritu mi escuela de ladrillos". Iluminame para que pueda hacer realidad la esperanza de la ARMENIDAD.

Sra. Nelly Nalbandian

MONTEVIDEO

Նոյեմբեր 11, 1976

Յարդելի Պր. Մխար Գույումձեան

Մանթլվիտէօ, Ուրուկուայ
Սիբիլի Պր. Գույումձեան,

Յատուկ զոհանակութեամբ ու հրճուանքով տեղեկացանք մտնուլն որ Ամենայն Հայոց Հայրապետը Ձեզ արժանացուցած է Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի Երանչանին: Գնահատանք մը, որուն արդէն արժանի էէք երկար տարւոնք ի վեր, այն խորունկ նուիրումին աշխատանքին ու զոհարելութեանց համար զորս զուր բնծայած էք Հայաստաննայց եկեղեցւոյ և Բարեգործականին:

Տեղեկացանք նաև որ Երանչանի տուչութիւնը պիտի կատարուի Դեկտեմբեր 11ին, հանդիսաւոր իրաւորութեան մէջ, ձևաւոր կաթողիկոսական Պատուիրակ Սրբազան Հօր: Այդ հանդիսութիւնը ղեկեցիկ զուգարկպութեամբ մը կը կատարուի ճիշդ այն օրը, երբ մեր Մանթլվիտէոյի վարժարանը կու տայ շրջանաւարաներու իր առաջին հունձքը. արդարև, խորհրդանշական զուգարկպութիւն մըն է այդ, քանի այդ զաղութիւն մէջ զուր հանդիսացար մղիչ ուժն ու կայծը Բարեգործականի կրթական կեանքին: Այս առիթով, զուր, բարի սերմնացանի մը նման, պիտի դիմաւորէք Ձեր ազնուական գործին արդասիրքը:

Մենք կը խորհիմք թէ ճշմարիտ մեծութիւնները կը ընակին խոնարհ անձերու մէջ և զուր իրական մարմնացումն էք այդ խոնարհութեան ու մեծութեան: Այս պարագային շքանշանը նուիրագործումն է Ձեր արժանիքներուն և տարիներու ազգային նուիրելի ծառայութեան:

Թող առէք այս ուրախ առիթով Վերմօրէն շնորհատուրի Ձեզ և Տիկին Արիինէն, որ Ձեր գործակիցն ու սրտակիցն է Ձեր բոլոր աշխատանքներուն ու բարի մտածումներուն մէջ:

Ձեզի կը մաղթենք երկար ու բեղուն կեանք մը, որպէսզի մեր եկեղեցին, Բարեգործականն ու ազգը շարունակեն յայնչել Ձեր խոհեմ առաջնորդութիւնն ու ընծայարկութեանը:

Համակրանքի Վերմ զգացումներով՝
Ս. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ
Նախագահ

CON MUCHO
BRILLO SE
REALIZO
LA ENTREGA
DE LA ORDEN
DE SAN GREGORIO
EL ILUMINADOR
EN PRIMER
GRADO POR
PARTE DE
MONSEÑOR P.
ABADIAN, PRI-

Momento de la entrega de la honrosa distinción. El Sr. Kouyoumdjian junto a Mons. P. Abadian.

MADO DE LA IGLESIA ARMENIA PARA
LA AMERICA DEL SUR, AL BENEFACTOR
URUGUAYO DON MISAK KOUYOUMDJIAN

Durante el destacado acto que concentró a numerosas personas, la Sr. Nelly de Nalbandian —Directora del Colegio Liceo Integral Armenio "Nubarian-Alex Manoogian" dirigió un mensaje a los asistentes.

La Liga de Jóvenes de UGAB-Córdoba, y la Comisión de Damas, comunican la celebración de su "FIESTA NAVIDEÑA", a realizarse el día 8 de Enero de 1977 a las 21, en el parque de la Institución.

La fiesta será animada por el Conjunto Orquestral EREPUNI. Asimismo, SARDARABAD agradece los buenos deseos enviados por la Liga de Jóvenes de UGAB-Córdoba y que son retribuidos con igual sinceridad.

FRANCO OPTIMISMO

ՀԱՍՏԱՏԱԿԱՆ ԵՐ ԻՆՔՆԱՎՈՍԱԿ

Գրեց Երուանդ Պապայանան

Երկուշաբթի, 4 Հոկտեմբեր 1976: Կը բացուի տատար հորիզոնի վրայ Հետուն: Ինձի կը թուի թէ հեռագրակա մտայնոր արևը աչքս կու գտայ յայտ ճիւղերէն բաշխելու վըշտանաբ, ստացած հպիկներուն, որոնք մէկուկէս տարի է ի վեր կը առաջանի գոթախիւն սարսափելի պայմաններու մէջ: Բարձրաթիւ անդամներ լիովին ճաշակելի եւք դաժան հեռաթափու թիւններու գտնուութիւնը, մեր շարքաշ, մեր տկուսն ժողովուրդը կը յամտի ստակաւն կուտէլ յայտի սրտա նշայններուն: Մենք միշտ ազգայն եղած ենք, մեր ամբողջ գոյութեան ընթացքին: Սակայն յայտ աչքս անգամ կուսակցական ղեկավարներու, քաղաքագէտներու կամ ղեկնորակի հրամանատարներու խառնուել: Չարժանախօսքին յայտ հայ դպրոցն է աչքս: Արդարեւ, հակառակ բոլոր յոյսի արձագանքութիւններու գոյութեան, հակառակ շարժանակի յուսարկու թիւններով սակզունւած ընդհանրական յոռետեսութեան եւ հակառակ աննպաստ պայմաններուն՝ հակառակ վարժարաններուն վերադարձը ոչ միայն յուսարկութեան միջոցառ սակզնեք որչ շարժում, այլ յայտ ներշնչեց եւ քաղաքութիւն հանդիսացաւ ի նպաստ տոտապահար ժողովուրդի հպիկան վերականգնումին:

Այս առտուս կը կարտած գաւակներուն համար կը բացուի նաեւ դուրս վաճան թէքէկան վարժարանի, մայրական դիզիլ պէս ջերմ ու հարգադատ: Ժամը 6,30էն սկսեալ խումբ առ խումբ դպրոց կը խուսեն աշակերտները իրենց ծնողներու ընկերակցութեամբ: Բոլոր շրթները ներքի առաջին ԲԱԲԻ ԱՅՍՐ բնակարար կը սուրբի Բանաստեղծներու Իշխանին, որ պատկուսելի վեհութեամբ կը հանդէլ իր գեղակերտ պատասխանին վրայ՝ Երբեւ խորհրդանշան մտքի ու հոգիի մեծութեան եւ իրեն ներշնչում բարբիւն, ճշմարտութեան ու գեղեցիկին: Երկարատեւ, ամսամեկի բաժանումէ ետք ընկեր - ընկերուհիները դիրքը կը վերագրանեն ու կը վերահասան իրարու անասման ուրախութեամբ: Կարտի յուզումով յաղեցած ուղեպարտմաներու կը յաջորդեն մտերիմ գրոյցներ եւ հետաքրքրել խոսակցութիւններ: Անոնց յուզումախառն ճրճումները ջերմ, սրտազին հարգողականութեամբ կը փոխանցուի իրենց ուսուցիչ - ուսուցչուհիներուն եւ ծնողներուն

Կենսախիղճ պայմանով լեցուն է բակը: Լեցուն է նաեւ սարքեր մեծներուն, որոնք շեն ուղեր հետանալ: Կուզին լիովին բարձրորակ հոգեկան բացատրի աչք վաղեկը: Ինչ անմարդկային տանկի ոճիր է, կը ամսամի, նոր րոպրոջմ սիրուն ծայրիկի պէս ընդունջ աչք մասնակիներուն ու սրտանիւններուն երջանուութիւնը արբելի անխճարէն եւ թոյն թափել անոնց սիրտերուն ու մտքերուն մէջ՝ դարգելի ոճիրներու անարդ ցուցադրութեամբ:

Ո՛չ, իրտունք չունին հոգիները խաթարելու եւ նկարագրելու աշխարհը անմիկունակ աչք սերունդին: Իրտունք չունին փճացներու հոգեկան արժեքները աղին նկարագրել յատուկ, գոր դասակարանութիւնը կը ջանայ մշակելի աշխարհ մէջ:

Ժամը 7,30ին ուրախ կանչով կը հնչէ ձեռքի գանգակը հին օրերու մտերմութեամբ՝ ի բացակայութեան երկարական ինքնազոր գանգակին, որ շատ մը սերիշ բաներու հետ դարձած է անկիրարկելի: Տեսչարանէն մինչեւ բակին դուրս խոնուած ծնողներուն ընդմէջէն հազիւ կը յայտնուի յատանայ: Յաջողութեան սրտազին անոնց մաղթանքները արտայայտութիւնն են խոցողութեան ջերմ գանգակեան եւ լոյսի ծարախին: Իսկ երկարատեւ սարսափով ու տուսպանքով ճնսթկուած անոնց դժմբերուն վըրայ ուրուագծուող գոճողութեան մայիտը երկշտ յորացումն է յայտի անկեղտութեան:

Պատի թերթի առջեւ խոնուած աշակերտները, ուրախ - դուրսը վարժարանները, իրարու հետ կատարող շատախոսները, բոլորը, բոլորը կարգի կը շարունակ անմիջապէս, հնարանդիւրով գողապիկ հրահանդին, մինչ անոնց ծընողները կը ծարախարեն կանաչապին: Առատու Լուսոյցին կը յաջորդեն վերաբու Լիբանանի յաղթական քայլերը, ապա քայլերը Վ. Թէքէկան վարժարանի եւ հայրենասիրական սարքերէն ու հայերէն երգեր: Աշակերտութեան քաղցրուր ձայնը կ'արձագանգէ, կը տարածուի սլիքը սլիքը ու կը թափանցէ մերձակայն տուներէ ներս՝ լաւատեսութեան որդէս - ունչ եւ ջերմութեան: Ապա հաստատակամ ու լիտեսեր՝ բոլորը միաբերան կ'արտասանեն թէքէկանցիլ ուխտը՝ «Կը խոտասանաք արժանի ըլլալ մեր նախահայրերուն եւ վաճան թէքէկանին հարազատները կոչուելու»: Կուխաները մէշտ բարձր պահել նուիրական աչք անունը: Գէշ ետք, երկար ժամանակէ ի վեր թողլըուած տխուր գեանարանները փեթակներու պէս կը լցնուին կանաչով ու ցնծութեամբ:

Յաջորդող օրերուն մէկ կողմէն դասերը կը շարունակուին, միւս կողմէն յարգարժան աշակերտներ կու գան իրենց ծնողներուն ընկերակցութեամբ: Ընդհանրապէս վարժանումով կը մտանաւ, որովհետեւ ու վիճակի շին սեւէ հարուած ընկու: Սակայն վարժարանները կը փաբատին շուտով: Վ. Թէքէկան վարժարանը ցուակից է ամէնուն Թ՛ յայտ է բոլորին համար անխտիք:

Շարաթ մը ետք կը նկատենք թէ բացականեր կան տակաւին: Ինչպէս կարելի է անտարբեր մնալ: Չէ՞ որ բոլոր հակական վարժարանները որոշում են փոխող ձգել զվարճական տարիքի մէջ կողմ մէկ հատ իսկ հայ տղայ կամ աղջիկ: Ընտանիքներ կան, որոնք իրենց սուներուն վրաստաններուն տակէն կամ հոգեհոններուն մէջէն մազապուրծ պատուով պատասպարուած են աղականի մը կամ բարեկամի մը մտ: Ոմանք, փամփուշտներու եւ հրթիռներու տարափին տակ՝ տուն - տեղ լքած, փախած են սարսափներու համար աւելի ապահով վայրեր: Հայր կամ մայր կ'արձագանգած ընտանիքներ կան նաեւ, որոնք չոր հայ ճարտար մտասնողութեամբ պարտաւորուած են միտնույ հարցադատի մը ընտանիքին: Եւ դեռ ուրիշներ, որոնք կ'արձագանգէ ետք փճաստատուել, պրճատակի կամ խանութի, կ'արձագանգած են նաեւ յետին սարական իսկ իրենց սուներուն եւ

մնացած են անպատասպար: Ահարժեքաւ է փերարակ եւ գտնել նման դժբախտութիւններու եւ թարբուած ընտանիքներու գաւակները: Եւ ահա աչքս անհրաժեշտութեան թեկադրուած կը սկսի փնտրտութի աշխարհ:

Վ. Թէքէկան վարժարանի Տիկանց Օժանգայ Յանձնախումբի ամենէն դործունեայ եւ նարբուկ անգամուհիներէն էր ան, որ, ախտապահ ցնց ցնց մահապիւտ ուսմբի մը, իր եօթը տարեկան աղջնակին հետ: Ստոր ժամէն հրաշքով ապաստմ է հինգ տարեկան մանուկը, որ նոյն վայրէկանին բաժնուելով մօրէն եւ քրոջ մէն, զացած է օդնելու մեծ մօրը: Ուղեքն դիտարուած Ռաֆին, անշարժութեան պատպարտուած՝ երկար առնէ հանգուրժած է գանի նեղութեան: Դժբախտ հօրը եւ մեծ մօրը մտակ սխտիկանքը այն է հիւսմ, մօրը նման կարտու ու աշխուք: Ուղեք, բարեբախտարար, բուժուած է լրել: Մեր այցելութիւնը ուրախութիւն կը պատճառէ իրեն, որովհետեւ գացած ենք զինք հրաւերելու որ դպրոց գայ:

Ուժմբը կը պայթի ահարկու որոտով, կը ծակէ տանիքը ու կ'իշխայ ննջատենակին մէջտակը: Սարսափահար կանչելով դիրքը կը փերարուն ընտանիքին անդամները: Արեւնը սր կը հոսի, որո՛ւնն է, հարց կու տան իրարու դահ մը: Մանրբէն վերադարձած են հայր ու աղջիկ: Անմիջապէս օդնուած կը հասնին մարտական երիտասարդները ու վերադարձելու կը փոխարեն հիւանդանոց: Տասներեք տարեկան շրջանը, որ երկու տղերքը կ'արձագանգած է, սրտայտը աղբարանքով կը ճնայ: Փրկելէք հայրս, հայրս պէտք է ապրել. ձեռեցէք դիւ, հօրս օդնելէք:

Մեր այցելութիւնը կէէ զոյգն շափով մը խիթարանք մը պիտի ըլլայ մեր դժբախտ աշակերտուհիին, պիտի միխիթարուինք նաեւ մենք: Սակայն իր մեծագոյնն միթարութեամբ այն է թէ կ'ապրել հայրը, որ կը կապայ թէկե ու տակաւին չէ բուժուած վերջը եւ ցար կայ:

Կը մտածեմ թէ այս նրբազնը ու հիւսած աղջնակը դասապարտուած է հարուելու ճարտարաբան ու երկանիւ կառքին հետ, որ իբէ պիտի ըլլայ մինչեւ կենսուն վերջը: Ինչպէս կարելի է օդնել իրեն: Ան պէտք ունի մտերմներու եւ աղջ պայմաններուն մէջ պերբերէն աւելի ապահով մտերիմ բարեկամ կարելի է գտնել:

Ինչպէ մը եւ երեք օրուակներով շրջապատուած կ'ուխացած մամիկ մը: Չորրորդը, որ մեծն է, բացապէս է: Առանց սպասելու մեր հարցումին, կը խոսի մամիկը հազիւ լսելի ձայնով մը որ խորեղակ, խոնու խորեղակ եկող արձագանգի նման կը դրոպայ:

— Չուկիս եւ հարսիս անշունչ մարմիններ իսկ ցոյց չտուել ինձի, բախ թէ չկան, շար, շար մարդիկ:

(Շարունակելի)

EN EL LIBANO

Պէդյուսթի Ալեք Մանուկեան
Կեդրոնէն ճերս

REABREN SUS PUERTAS LAS ESCUELAS DE UGAB EN BEIRUT

Մ Ե Ը Բ Ա Ջ Ա Ն

« Ե Ը Ի Տ Ա Ս Ա Բ Դ Ա Ց » Ը

Գրեց՝ ՊԱՐՈՅՐ ԱՂՊԱՇԵԱՆ

Յատկապէս 11 Մարտ 1976-ին ի վեր, վերջին թաց դժուր պարզացող թաղաքական թէ զինուորական վերիվայրումներուն և տեղաշարժներուն պատճառով, Լիբանանը ստացաւ համարեալ թէ կարմիրուած տեսք:

Բնական է որ, այս հիման վրայ, ի շարք ալ յայտ, մեծապէս վտանգուէր նաեւ լիբանանահայութեան ընկերային - տնտեսական, ազգային - միութենական կեանքը և, երբեմնի բարդաւած մեր միութենական բարձրագոյն հարցմակերպութիւններուն վիճակուէր դժուարին այլ սրբազան պարտականութիւն մը, այն է՝ կարելի թուի միջոցներով կանգուն մնալ և ևնիւրապէս թէ բարոյապէս ծառայել ու օժանդակել մեր ժողովուրդին, ի պահանջել հարկին նաեւ ալըջ:

Այդ կարճակերպութիւններէն է Հայկական Բարեգործական Ընկերակցութիւնը Միութեան Հայ Երիտասարդաց Ընկերակցութիւնը, որ տնցկալի իր աշխատեւ մշակութային, մարզական, պատանեկան, սկստական և այլ դործունէութիւնները այժմ վտարարեան է ժողովրդային ծառայութեամբ:

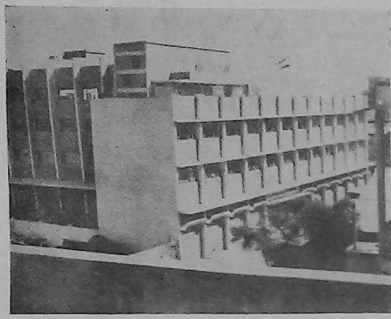
Արդարեւ, Հ. Ե. Բ. ի Ալեք Մանուկեան կեդրոնը, որպէս կամակարգիչ գլխաւոր կեդրոն, այսօր դարձած է ոչ միայն հայ, այլև տեղացի ընտանիքներու և անհատներու բարձրագոյն կարիքներուն ընդառաջող վայր մը, անշուշտ, իր կարելիութեանց ներսը շարժով ու տարրուովեամբ:

Համարեալ համար այս իրողութեան, կը բուէ կարճ այցելութիւն մը տալ Ալեք Մանուկեան կեդրոն, որ տիրող ետուրեանքին միջոցաւ պահ մը մտայնել կու տայ դուրսի տօրեայ մասնահատ քառսը:

Ի դէպ, նշեմք նաեւ, որ վահան թէքեան վարժարանը (որպէս կեդրոնատեղի) և Հ. Ե. Բ. ի Անթիլիասի ու Անգրանիի Սեւան ակումբները, ինչպէս նաեւ Հ. Ե. Բ. Միութեան դարձմաստները, նոյն օրինակով աշխուստութեամբ և նուիրուածութեամբ դարձեցին ու կը դործեն, իրենց պատկան պատասխանատուներուն հովանաւորութեամբ ու ղեկավարութեամբ:

Ինչոք մասնաւորելով Հ. Ե. Բ. ի Ալեք Մանուկեան կեդրոնին, շեմք կըրնալ դոճանակութեամբ ու հպարտութեամբ շանդրադասնայ այն բարձրագոյն դործունէութիւններուն, որոնք ան ունեցաւ այս իւրայնու ստացնալի շրջանին՝ գտնուելով ժողովրդային ետուր հաւաքապլանը, և համարեալից կեդրոնատեղի:

Արդարեւ, իխնա ցարտուն էին Հ. Ե. Բ. ընկերակցութեան վարչական կարգ մը պատասխանատուներուն ծայր աստիճան նախնաձայնը՝ զիր ու նուիրելով աշխատանքները, դորս անործ ծառայելիս այս շրջանին, ի զին ամէն գոհութեան՝ Հ. Ե. Բ. ը պահանջով իր անանդական

Instituto de Enseñanza Vahan Tekeyan de Beirut.

աշխուստ հունին մէջ, միտածանակ անոր շուրջ համարեալով Հ. Ե. Բ. Մ. ի - Հ. Ե. Բ. ի հարտարարի մեղադրանքներն ու համակերները, ինչպէս նաեւ Հ. Ե. Բ. Մ. ի սեփական վարժարաններու ան - տանուհիները:

Հ. Ե. Բ. ի Ալեք Մանուկեան կեդրոնը, որպէս կարճակերպութեամբ և ընդուն անցկալ ունեցող միութեան մը տունը, կը ցաւ ինքզինք պարտադրել և արդարեւցնել: Պէտք է ըսել, թէ տարիսի անսպասով ու անհնչելի կացութեան մէջ, մնալու համար կանգուն ու գործօն, կը պահանջուին հետաւորութիւն, ճկունութիւն, համարեալութիւն, և ինչո՞ւ է, նաեւ արիւնքութիւն:

Ահա՛ դրական այս տուեալներով օժտուած մեր կարգ մը պատասխանատուները պարտասեղին ենթահող գործելու ու ծառայելու, մասնաւոր ունենալու փնաւալում՝ դործող բոլոր կարճակերպութիւններուն կողմէ:

Ալեք Մանուկեան կեդրոնը՝ ընթանալով իր բարեբարին ու անուանակալին վսեմ ուղիով, այսօր, աննրկալայն կարճած է ժողովրդային ծառայութեան վառ կեդրոն: Նախնական պարտանուէր կատարել, բունդարուած տունը ձերբազատել, անեւանդուածներ իրկել, կորուածներ գտնել, հայ ու վառելանիւթ ապահովել, պարէն ու նպաստ հայթայթել, դաստիարակել կարճակերպել, ցանազան պատճառներով նեղ կացութեան մասնուած քաղաքացիներու օգնել... Ահա՛ ան, ինչ դիմաւորարար կը կատարէ Հ. Ե. Բ. ը: Եւ ասիկա արտայն վտոյն ու միտքով, ստանց յոնորատու ու պարճեկարար, այլ ազգային պարտականութեան յոր գիտակցութեամբ ու կատարելով:

Luego de efectuar algunas modificaciones, han reabierto sus puertas los colegios que la Unión General Armenia de Beneficencia tiene en Beirut.

Noticias recibidas de directivos de la institución en Libano, nos informan que todas las escuelas y colegios de UGAB, han sido reabierto. Tal el caso del "Hovaguimian-Manoogian" y del "Taruhi Hagopian", ambos colegios secundarios y que han sido transferidos a otras escuelas pertenecientes a la UGAB.

El alumnado de los dos primeros más el de "Levon Nazarian" ha sido agrupado en la zona oriental de Beirut en el Colegio Nazarian; y el alumnado de la zona occidental de Beirut, de los colegios ya mencionados, y del "Iervant Deirmendjian" se agrupan en este último. Asimismo, el Colegio Boghos Garmirian, que se encuentra a 10 km. hacia el norte de Beirut en la zona llamada "Antillas", prosigue con sus clases, al igual que el Centro de Estudios Armenológicos I. Hiusisian de la UGAB.

Բաց աստի, Ալեք Մանուկեան կեդրոնը շրջանի հայ մասնակներն ու պատանիները դրող բացական միջոցաւ մէջ պահելու տալիս գրանելով, Մայրն ամիսէն սկսեալ բացած է իր շեփական գարնոցը, մեր մտադաշ սերունդը հետո պահելու համար քայքայիչ այն միջոցաւ, որ տիրական է դարձած քաղաքին մէջ: Ասիկա՛ երբ քաղաքը կ'ողողուէր ամեհորեայ սօժերու ու հրաշքներու «մեղիկ»ով, տարին, Հ. Ե. Բ. ի ական խում մը ժրջան տիկիններ ու օրերգներ, ճրարեղներ ու կարճակերպիչներ շարժական գատախօտութիւններու շարք մը՝ օրուսն այժմէկան իրապարտութիւններուն կողմէ անհատաւ հրապարակ ինքզիններուն շուրջ:

Անտարին թաց ու դովելի երեսուցի մը արգարեւ, որ ինքնին ցոյց կու տայ, թէ որքան՝ դժուար պայմաններու մէջ այ գտնուի հայ ժողովուրդը, գտել ըստ պահանջին պանկ իր հիմնական շանկիւթը:

Հ. Ե. Բ. ընկերակցութեան նոր օրերու այս բացառիկ կարգործումները կու գան փաստելու, որ անոր գոյութիւնը պէտք է սահմանափակուի կարգ մը ռուրի մը դարձած գործունէութիւններով, այլ գուրս պէտք է գայ իր սարճարկան ծրարն և գտնուի իրապէս կամապարկալ միութիւն, բան մը, որուն համար ունի իր ձեւեւնա պատասխանատուներն ու միջոցները:

Հ. Ե. Բ. ընկերակցութեան վերադառնալ իտանկային ներքուսերը նկատի առնելով, կը մնայ անոր մայրելի նորանսը շինել իրապարտումներ իր սպիտակէր կը թաղաւան մէջ:

ՈՒՆԵՔ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Գրեց ՎԱՐՄԱՆ ՔԷՂՅՑ. ՏԻՆԼԿԵՐԵԱՆ

Ազգային բարերար ԵՆ Բ. Ը. Միուքեան ցկեանն նախագահ Ալեք Մանուկեան վաղը Կիրակի, Նոյեմբեր 14, մեզի հետ պիտի ըլլայ, Միուքեան եօթանասուներորդ տարեդարձին նր- լիրուած ճաշկերոյք - հանդէսին ներկայ գտնուելու և յօսք տա- նելու համար: Այս բացառիկ առիթէն օգտուելով, ստորեւ հրա- տարակութեան կու տանք «Պայքար»ի երկարամեայ աշխատակից Արթ. Տ. Վարդան Բենյ. Տիւկէրեանի սրտաբուխ գրութիւնը, նուիրում - ինչպէս յօդուածն ալ կը խորագրէ - հայ ժողովուրդի ընտիր գաւակ Ալեք Մանուկեանին: -

Նոյեմբեր 13, «ՊԱՅՔԱՐ»

PRESIDENTE VITALICIO ALEX MANOOGIAN

Ո՞վ է մարդոց մէջ իրական մեծը, որ կա- րող է արգարթէն համարուել սիրտերը և յա- րեւորէն ճանաչել սերունդներու կեանքին վե- րեւ, սրբիկ բարբառական օրինակի զերեկու- թիւն, ըլլալով հարգաստ ցոյցումը երկնա- տար առաքելութիւնները:

Ներհայեցողութեամբ կը սուղում գորե- րու խորութեան մէջ, գանձու համար այն բա- ցատիկ ու բարձրանա՞նք էակը, որ ըլլայ անսա- ցելա մատարկարը, տարակա՞նք բարեմանու- թիւններու և իր փառքը շողայ յախտաններ- րու սասմանէն անդին:

Ինձի համար անվիճելի մեծութիւնը, ո՞չ հանճարեղ դիտունն է, ո՞չ ներշուն մատուցա- կանը, ո՞չ շնորհաբար արուեստագէտը, ո՞չ դպրանկիթ բերթաղը, ո՞չ վերասաց ազօթողը, ո՞չ ամենազօր աշխարհակալը և ո՞չ ալ սովելը- չիս միջնորդէրը:

Իսկական ու անուսանելի մեծութիւնը այն մասկանաղու մարդն է, որուն սիրտը անդուլ կը դորձէ գիտութեան գործուն բարախումե- րով: Որուն հոգին շողարձակ փարոս մըն է տարարախ նստարեկեայներու փրկութեան և որուն տրուստաւունջ խոհանրը՝ աստուածա- յին սիրտը քայքայութիւններ կը տարածեն սե- րունդէ սերունդ:

Միայն այս րանտար արարածն է արաբ- չարութեան մէջ, որ կարող է, աշխարհի այս սպականած միջավայրէն վեր բարձրանալ ու միանալ Տիւրքիական Ամհաւն Հոգիին հետ, հարադարօրէն բարանցելով իր նկարագրին վրայ՝ ընկերային այս միտնադրն առաքելու- թիւնը, որ քարեգործութիւնն է, թաղը՝ մարդ կային բարե առաքելութեան:

Երկնային սրտերու մէջ, ուր Աստուծոյ հոգին կը թևածէ, միեւն չիմա արձագանգ դաժմ է այն աթթթները, որոնք գոհարբող յարեպաշտներու սրտէն ըրած են և ոչ թէ զս- հուրութեան անընտել թերահաստներու շըր- թունքին:

Աստուծոյ ըստին մէջ սպարող ու գործող մարդը, զիտ թէ իր մէջ ձեւոր՞ այնքան օգ- ստակար չի կրնար ըլլալ միւս ձեւովն, որքան մարդ կրնայ օգտակար ըլլալ ուրիշ մարդու:

Մարմինը ստուն է հոգիին: Ինչ բանը որ մարմնի կը յրաժար՝ կը գրանդներ մարմնա- կան անդամներով: Մարմինը ստեղծուած է, որ հոգիին ծառայէ և հոգիին կոչումն է կեն- սատարն մարմինը:

Անտարանին սնկու չա մեծատունը, կրճ ու գոբախտ փոխան մը ունեցու, որովհետեւ, չպիտի իր հոգիին սրտապանները և լոկ գոհա- ցում ստու իր մարմնի գոհնիկ սրահանդե- րուն:

Կեանքի մէջ խուսափում չկայ, ոչ ձերու- թիւն և ոչ ալ մահ: Ամենքս ալ պիտի մեռնինք դուրսէ մեր կորածնէն շատ ատել: Պարտաւոր ենք սակայն այս կեանքը սպրիլ գիտակցու- ցելու:

Թեամբ և ոչ թէ ինքնախարէութեամբ: Պետք է ազդերն ներկայի մէջ ու շրջապակինք վարչու- կեան մը իսկ՝ անցնող ժամանակին ներկայու- թեանէն:

Այս խորհրդածութիւններէն ետք, հետա- գրբարկան է դիտնալ, թէ հայ արտիղ իրակա- նութեան մէջ, ուր՞ այնքան երեւելի արժէք- ներ ու արժանիքներ կան, և ո՞տանք անոնցմէ միջնորդային չափանչով համարուած անուն- ներ են: Ո՞վ է արդեօք ստոքը մէջ անվիճելի մեծութիւնը՝ ո՞վ է՞ որ առաջնակարգ դիրք զը- րուած է համազգային երախտագիտութեան մէջ և ընդհանրական սիրոյ ստարկայն է, ա- րանց մէկ հայու տարակարծութեան:

Այս գրութեան վերեւ կ'ըրեալ արդէն այդ լուսատըր զէմքէն անունը - Ալեք Մանուկեան...:

Հայ ժողովուրդին ընտրելագոյն դաւանե- րէն մէկն է ան, որ սիրոյ պատուանդանին վը- րայ կանգնած՝ իր գորովագութ աշխերով կը դիտէ աշխարհի շորս ծագերուն ցրուած սյան- գութա հայութիւնը և իր այրող թաղմանքն է, որ հայը հայ մնայ, պահ է իր տոհմային ինք- նութիւնը, Մեղրուական դիրն ու լեզուն, հայրե- նի հաւատքն ու հայրենասիրութիւնը:

Այս գրութեան նպատակը՝ անմտն բարե- բարին բարիքներուն թուած ընելը չէ, անոր համաժողովրդային անձին ծանոթացումը չէ, ոչ ալ կենսապրական մանրամասնութիւններով գովքը հիւսել է իր արժանիքներուն: Այդ բո- լորը եղած են ու կ'ըլլան ամէն օր, և տարինե- րէ ի վեր:

Գրութիւն մըն է այս ալ, որ մասին զըր- ւում ըլլող միւս գրութիւններուն պէս, սա տարբերութեամբ միայն, որ հասարակ քահա- նայ մըն է դրողը, և ամէն բան, որ իր սրտէն կ'ըրի, հոյ չէ թէ բառերուն ամենէն զեղե- ցիկը չըլլայ, գրնէ չիտակ էր քայտարէ զրոյին զպայումր այն անձին նկատմամբ, որ բոլոր դե- սակից հայերու սրտին մէջ ունի իր գաճը, ու- կեմոյ գահեքէն շատ աւելի բարձր արժէքով:

Սովորական երեւոյթներ են այս մեր օ- րերուն, որ շատ մարդիկ, բարոյապէս տեղու- րած անուշաչ, գովաթի ու գիտնաստութեան անաթոններով՝ գովին արժանատիներու պէս: Եւ կրնամ երեւալայի, թէ ո՞րքան ծանրապէս կ'ըրեցին համեստութիւնը մեծարելի անձնա- սրտութիւններու իրենց անխչիլ գովախանութիւնը:

Ամէն գարաչըմանէ հայ սերունդ ունեցըր է բարեբախտ բարեկործներու համատեղործ- թիւն մը իր ծանր ճիւղածութիւնը, որոնք հա- յութեան յարասեւտման ու լուսատուութեան ստատարք են անձնուրաց նուիրարբերումով: Կուսուցըր են հաւատարմ տունը, լուսոյ փառ- աններ, մշակութի օճարներ: Եղբւ ևն մեկե- նաս մեծարէք երկերու հրատարակութեան և

մանաւանդ, սղագային մեծ ցնցումներու և վը- լուցումներու ժամանակ իրենց լայնաբաց բա- կովը փրկըր են սովահար հայութիւնը անչա- ցումէ:

Պր. Ալեք Մանուկեան՝ պատմութեան ու- սուցչէ մը շարի, լաւ կը ճանչնայ իր ժողովուրդ- անցնալ կեանքը և խորապէս կը հասկնայ, թէ ի՞նչ ուղղութեամբ կու գան յաջողութիւն- րը և ի՞նչպէս կու գան ձախողութիւնները: Իր սրթիւնն ու իմաստուն գործաժպիթի համոզումն է, թէ մարդու մը առաքելութիւնները անխրա- շահերու մէջ կը կորսուին, ինչպէս դեանը ծովերուն մէջ: Եւ այս հայեցողութեամբ՝ պայ- քարի պատնէջներու վրայ սպառնց իր լաւ- գոյն ճիւղերը և չթողուց, որ իր հոգիին շնորհ- ները կորսնցնեն իրենց նշանակութիւնը փոր- ձութիւններու առջեւ:

Ճամբատութիւնը եղաւ իր Տոգիին տարա- ղը, յառաջացաւ հանդերձութիւնները անխրա- շահեց կատարներ: Եւ որքան բարձրացաւ, այնքան խոնարհեցուց ինքզինքը, որքան շահ- ցում այնքան լայն բացաւ սրտին զոհորութեան գանձը:

Եւ նիթեական արեւոտ բարձունքներ՝ փոխանակ իր մէջ եւր շեշտելու, տկարացուցին ու ջնջեցին դայն: Եւ դարձուցին իր պատկառ- լի անձը՝ ծառայ մը ազդին ու մարդկութեան կարեքներուն առջեւ:

Վստահ են, ոչ թէ մեր ժամանակի սե- րունդը, այլ սպարապ բոլոր հայ սերունդները, մեզմէ շատ աւելի զբաւելչ պիտի տեսնեն իր անձն ու զորքը, ոչ թէ որպէս միխոնատըր մը, այլ որպէս բարեգործութեան տիրան մը:

Երբ կը նայիմ իր լուսավիտ երեսին՝ թերթի մը առաջին էջին տպուած իր լուսաբ- կարէն, ինձի կը թուի թէ Աստուծոյ այս ըն- տրեալ գաւակը, ճիշտուրց սուրբ մը պատ- կերին շարի պատկառապալու է. զուցէ ներկայ օրերու սրբապարծումով՝ բազմադասակի պատ- կառապը:

Բարեգործութիւնը՝ ինչպէս ևս կ'ըմբռնեմ կրկնային ծաղիկ մըն է, անթառամ ծաղիկ մը, որ մշտնջենապէս կը պահէ իր թարաշուռն ըլլողը:

Կը մտածեմ հիմա, ի՞նչ զեղեցիկ պիտի երեւային բոլոր հայերը, յատկապէս ինչպէսնք հարստութեան սիրաքցած հայերը, և թէ իրենց նարտակին վրայ սղագային հպարտութեամբ կ'ը-

րէին այս ծայրերը, ինչպէս կը կրէ Բարեկարգ-
ճականի տաքքիմազարդ նախագահը և հաջոր-
բաւոր ուրիշները:

Բայց ակո՛ս, այնքան սուտար է թիւր
Հայ ընչաբացներու, որոնք չեն համարձակիր
ձօտնալ և թարի աստիճանութիւն մը ընել:
Անոնք գտնը են իրենց անհաճոյ ուղին, և ա-
մէն անգամ որ քայլ մը յառաջ կ'ընեն շարա-
շահութեան մէջ, տարը քայլ նահանջ կը կա-
տարեն ազգային կենսութիւն ու շնորհներէն:

Կը տեսնենք յաճախ այս պոփոկի տեղադր-
ները կերտումներու խոնկաւատութեան մէջ,
որոնք մեկի կ'ընեն ըստ յայտնա և ֆիզիկա-
պէս այն աստիճան գրաստացած, որոնց հա-
մարը, ո՛չ կրնանք ըսել՝ թէ Հայ են և ո՛չ ալ
մարդ:

Բայց հակադէպ կըստ այս մտայլ պատ-
կերքն, աստեղագրող է ու կը սրտապնդէ մեկ:
Մեծ ու փոքր բարեկործններու, հակոյ
յանակը, որ հաստատման կը հետեւի Բա-
րեկործանի յոստամի Աստուծոյն, փաստ
է, որ Պօղոս Նուպարներու և Ալեք Մանուկ-
եաններու տո՛հմալէն տեսլականը՝ սիրտէ սիրտ
պիտի անցնի ու պէտքով յուրը փամփայնե-
րու Հայ սերունդներու հօգին:

Միւրիկ Բարեկորդ լոյ անգամ մը տեսնը
ու քանի մը բողբ միայն խօսեր են իրեն հետ:
Բարեկործանի տարեկան համալուծմար ժո-
ղովի առիթով տրուած ճաշիկերովն:

Ինչ որ գիտեմ իր մասին՝ բոլորին գիտ-
ցածն է: Եւ ինչ որ կը գրեմ հիմա, իմ անձ-
նական համարման բնած կենդի խօսքեր են,
չունք նոր բան մը պիտի չտեսնեն իր մասին
կողմ արտայայտութիւններուն վրայ:..

Պր. Ալեք Մանուկեան՝ լուս կը հասկնայ
մարդկային ամէն շարժումին, ամէն խօսքի
ներքին զրգապատճառը: Գիտէ թէ ո՞ր պահ-
ուած է ճշմարտութիւնը, ո՞ր կը գտնուի սն-
չահանալիցի սէրը և ո՞ր պէտք է ըլլայ: Նոյն-
պէս գիտէ՝ թէ ինչու մը շղարձակ բառով
չեն, որ պիտի գրեւորեն մարդու մը արժա-
նիքներն ու առաջնութիւնները:

Պր. Ալեք Մանուկեանի մէջ բացորոշ է,
թէ ամէն մարդ մարդ է, երբ կ'օրէն ու կը
սիրէ իր նմանը, երբ կարգապահ զրացումով
կը փայտի անոր, և առաւել սիրելի կ'ըլլայ Աս-
տուծոյ և մարդոց, երբ սիրտափայլ բաժնեկեց
կ'ընէ ուրիշը իր սերտութիւններուն:

Վաստ՛հ եմ՝ երկրագործի վրայ զիայ հա-
յարենի անկիւն մը, ուր՝ զգալի չըլլայ անոր
բացար ու իրախոսիչ ներկայութիւնը:

Համատարած սիրտը և կրթատառիտու-
թեան այս անմախքից կրեւոյթը կրկնակի
վէճութիւն կը ստանայ, երբ թիւններու և հաս-
տածներու բաժնած ասարարի հայութիւնը
միտախր կը մեծարէ զինք: Անձնիւր հաստուած
կամ կարգապահութիւն, անկախ իր համոզու-
մի ուղղութիւնէն, անոր բարեկուծ անձին մէջ
կը տեսնի իր բարեբար, համազգային շարա-
նկով:

Գիտեմք՝ թէ ինչ դաճակալիծ կենսը ու
փոխան ունեցնը են այն մարդիկը, որոնք ին-
կը են կրեան ի փայլ դարմին վրայ, զաւիկ
պէս զրկեր ու զուրուրացնը են, և առանց ծե-
րութեան ասճանը ուղեւնելու և առանց զգա-
լու այս կենսութիւն սուրբ սերտութիւնները,
փաստական պէս սպրդը են այս աշխար-

Հ. Բ. Բ. Մանուկեան Ալեք Մանուկեան
Հիմնադրամը հետեւելով իր տարիներու ասան-
գաթեան վերջերս յայ ընտանից կըրք տար-
բեր արտատրուութիւններ որոնց մասին հա-
կերճ ակնարկ մը կու տանք ստորեւ:..

ԱՄԵՐԻԿԱՆԻՆ ԼՈՍ ԱՆՃԱՍԵՆԳՆԵՐՈՒ
ԳՈՐԾՆԵՐՈՒ ՀԱՏԵՆԻՐ

Սրղէն հրուարակի վրայ է Ամերիկամին
Հայ բանաստեղծներու գործերու մէկ հատը-
տիրը որ կը ներկայացնէ 21 Ամերիկամին բա-
նաստեղծներու գերթածները, իրենց Անգլի-
քէն ընդհանր և Հայերէն թարգմանութեամբ:
Այս հատըրը իր տեսակին մէջ առաջինն է որ
յայ կը տեսնի: Հատըրը կը հետապնդէ Երկու
նպատակ - համախմբել Ամերիկամին ու ապագա-
գաւոր Հայ բանաստեղծներու գործերը մէկ հա-
տորի մէջ և ապա այդ գործերը մատչելի դար-
ձնել այն երկրներու Հայութեան ուր Անգլի-
քէնը ընթացիկ լեզու մը չէ: Հատըրին խմբա-
գրուած և թարգմանութիւնները կատարած է
Փարիզահայ բանաստեղծ և թարգմանիչ Կարիկ
Պատմականը. խմբագրումի գործերուն իրենց
մասնակցութիւնը բերած են Հէրբըտ Պոնտ, Չա-
րլէս Միլերնիսն և Երուանդ Ազատեան: Հատըրը
պէն հայերէն և անգլերէն ներածական մը ինչ-
պէս նաև ընդգրկուած հեղինակներու մասին
մանրամասն ծանօթագրութեան մասնաւոր բա-
ժին մը: Գիրքին մէջ կընդգրկու չհեղինակներն են-
Հէրբըտ-Պոնտ Մրապեան՝ որ հետաքարք Ամե-
րիկահայ Անգլիագիր առաջին բանաստեղծն է
որ ընթացիկ տարուան Ապրիլին կ'ընթաց իբ
մասնակցուցուն: Միւս բանաստեղծներն են Ար-
չի Մինասեան, Տայանա Տէր Յովհաննէսեան,
Տէյթիտ Սրտեան, Հէրբըտ Պոն, Մայքըլ Քէյ-
սի, Մարի Մաթտեսն, Վասն Պուլտմ-
եան, Մարի Մաթտեսն, Հէլլըն Փիլիպպոս-
եան, Վիլիամ Քիւրթեան, Մարի Ասպեան,

հին հանդերձակ աշխարհը:
Ինձի համար վիշտ է, որ բացառիկ ա-
ռիթներով, երբ Պր. Ալեք Մանուկեան այս ա-
րեւաշող նահանգը կ'այցելէ, չեմ կրնար իր սուղ
մասնատկին քանի մը բողբ օգտուել և խօսել
անոր հետ:

Ամէն անգամ ալ, զինք գտնը եմ սեղօ-
քէն չըլլալատուած առանձնաշնորհեանքէ, ս-
տաց անչափող փառասիրութիւնը կողմ է
ձօտնայ խնայարժան Բարեբարին և նպաս-
տուորուի անոր բարոյական գրամալուխէն:
Նկատուր եմ ո՛չ նուազ ճարպիկներն ալ,
որոնք մարդկային խնորամներուն մէջնէ՛ յա-
ջողը են օճի սպողումներով անցնել ու զիրք
յանել անոր կողքէն:

Երբ այս է գրութիւնը, կը խորհիմ թէ
ինձի պէս աննշան մարդուց համար՝ հետուէն
հանդիտուտ ըլլալը, աւելի բարբ է, քան թէ
զրկանք:

Կը հաւատամ, որ Ամերիկայրդ Աստուած
կը լսէ հայ խորաճամ Ժողովուրդին աղօթ-
քը և կը շնորհէ Պր. Ալեք Մանուկեանին զեւ կը-
կար կենսունակ տարիներ, որպէսզի ան շա-
բուանակ Տիրով սիրոյ և զիտութեան գործերը
կրկրի վրայ:
Լուս Աճեղըս, Գալիֆոռնիա

Արտ Պարտիկան, Յակոբ Սիտար Մերճեան,
Բաթիթի Սեթեան, Ճէյմս Մարտեան, Բիթրը
Մանուկեան, Ճէյմս Պարտիկան, Լույսն Ծի-
րիկեան, Ռոպրթ Պետրոսեան և Ծանի Պա-
մաճեան: Գիրքը կը ստարձուի 144 էջերու վը-
րայ: Կողքի ձևապատմը կատարած է հայեր-
նի կրթատարը նորոյն Վիլյոյ Կոպուկեան:
Տպուորութիւնը կատարուած է թատիկ իր-
համբով և զեկարեւտակամ ճաշակով:
ԽՄ ԳԻՐԿՈՒ - Հատոր Բ - Հեղինակ Ջարիկ
Միլերնիսն

Մշակութային Հիմնադրամի յաջորդ հը-
րատուորութիւնն է բանաստեղծ և գրատա-
րակ Չարլէս Միլերնիսի Հայերէնի գրատուոր-
քը: Այս գրատուորքն առաջին հատորը արդէն
հրատարակուած էր Մշակութային Հիմնադրա-
մի կողմէ անցեալ տարի: Այս տարի յայ կը
տեսնէ Բ. Հատորը արամադուրեւոյ համար
ձեր անեղբայր զրոյցներուն: Գիրքը կը սա-
րաձուի մօտ 250 էջերու վրայ: Խարլէս Մի-
լերնիսն Երկար տարիներու հեղինակ և գրա-
տարակ մըն է որ իր փորձառութեան վրայ
աւելցուցած է Ամերիկահայ զրոյցներու իր
ճառախօսութիւնը: Պարզ է թէ Ամերիկահայ զրոյ-
ցողները իրենց իւրայայտուի պայմաններու
ներստով հարկադրուած են պարտաւորու ի-
րենց մասնաւոր գրատուորքը: Գժուար է տար-
քեր Երկիրներու մէջ պարտաւորուած գրա-
տուորքը ամբողջութեամբ օգտուորդել Ամե-
րիկահայ պայմաններուն մէջ: Չարլէս Միլերնի-
սեան խորապէս գիտակից այդ անհրաժեշտու-
թեան և կարեւրն մէր քերականութիւնը, լե-
զուէն և զրեկանութիւնը կը ներկայացնէ Ամե-
րիկամին պատմիկին յատուի զիւրահասկալի
ձօտեղմաներով և կրթական արդիական մէթո-
ւոյ մը:

ՈՏԱՆԱՍԻՐԵՐ, ՀԱՆՆԵԼՈՒԳՆԵՐ, ԿԱՏԱՐԵՐ
140 էջերու վրայ տարածուող այս զե-
գատից այլ փոքրիկ զբոյժի շատ նշանակալից
թիւր ըլլալ օժանջ համար, սակայն յուր ան-
նոր որոնք ըսուած են Ամերիկայի մէջ Հայ յե-
զուի ուսուցիչն, ամբողջութեամբ Հայ գրատա-
րաների թէ շարժութեան Հայ գրամարմնե-
րէ ներս, յոսիին պիտի դաստանն այս հասո-
քին հրատարակութիւնը: Հատորին մէջ տեղա-
ւորուած են Հայերէն յեզուին նուիրուած, հայ-
րենիքին նուիրուած և հայ ազգին նուիրուած
մանկա - պատանեկան բանաստեղծութիւններ
որոնք յատուի խնամով վերախմայրուած են
Չարլէս Միլերնիսի կողմէ: Հատորին մէջ տեղ
գտած են նաև լրագրութիւն հանդիսակներ, կա-
տակներ՝ սուտ նիւթ արտադրելով Հայերէ-
նի ուսուցիչին: Այս հատորը կարելու օժան-
յակ մըն է Հայ զրոյցներէն ներս հայերէնի
ուսուանցման համար: Սոյն հատորին խորա-
գրումին և նիւթերու հաւաքման իրենց օժան-
յակութիւնը բերած են Հ. Բ. Բ. Միլ Ալեք
Մանուկեանի վարժարանի գրատակուոր ուսուց-
չուհի Տիկ. Գ. Գրեթեան և փորձառու ուսուց-
չուհի Տիկ. Ա. Ներսէսեան:

Վերալիշեալ ըլլալ հրատարակութիւնն-
ըր կարելի է ապահովել զիմելով Հ. Բ. Բ. Մի-
լերնիսն Ալեք Մանուկեան Մշակութային Հիմ-
նադրամին:
Հուլիս -
2200 Northwestern Hwy.
Southfield, Mich. 48075

DEPORTIVO ARMENIO

En 1969, surge la iniciativa

del CLUB ARMENIO DE FUTBOL...

De izq. a derecha, de pie: Sr. Pedro Balassanian, Sr. Kevork Karamanukian, Sr. Juan Nenezian, Sr. Armando Balassanian, Sr. Nisan Devecyan, Sr. Arani Kalfayan, Sr. José R. Sarkissian. Sentados: Sr. Vahé Marshlian, Sr. Gulben Setian, Sr. Juan Kambaklian, Sr. Carlos Minoyan, (arquero), Rev. Padre Shavarsh Mehrabian —guía espiritual— y Sr. Jorge Margossian.

Comisión Directiva 1972

Presidente	Eduardo Bakchellian
Vice-Pres.	Vahram Citcioglu
Secretario	Carlos Potikian
Tesorero	Hagop Balikian

Vocales Titulares

Vartan Anasalian	Eduardo Seferian
Nshan Devecyan	Zavene Ohanessian
Avedis Kourdoglanian	

Vocales Suplentes

Guiragós Deirmendjian	Jorge Margossian
Araquel Ezequelian	Carlos Topuzian

Comisión Fiscalizadora

Pedro Balassanian	Roberto Sarkissian
Teodoro Torossian	

Hacia fines de 1962 un grupo de jóvenes armenios deciden formar un equipo de fútbol, inquietud que se transforma en realidad gracias al esfuerzo conjuntos de muchos que vieron la necesidad de crearlo, y que no escatimaron trabajo, tiempo y dinero para la concreción de ese proyecto.

Surgida la inquietud, estos jóvenes encabezados por los Sres. Jorge Margossian y Juan Cambaklian forman el "Club Armenio de Fútbol" que en los primeros tiempos programaba partidos contra diversos equipos de la colectividad, de barrio, y cuando las circunstancias lo exigían, entre ellos mismos a modo de entrenamiento, formaban los inevitables y recordados "picados".

En el año 1969, con el patrocinio del Sr. Carlos Colombo, Presidente de la Asociación de Fútbol Argentino, se produce el ingreso a la AFA, en medio de la expectación general.

Comienzan a surgir en el Dep. Armenio nuevos jóvenes que en adelante serán futuros dirigentes:

Vahram Citcioglu (Vice-Presidente, pilar y tenaz colaborador que se niega a ocupar la Presidencia, constituyéndose por su esfuerzo sin límites en "alma matter" del cuadro), Carlos Potikian, Nshan Devecyan, Roberto Sarkissian, Zaven Ohanessian, Aram Guesukaraian, Eduardo Bakchellian.

Y EN LA PRIMERA C: Los dirigentes del club intensamente se dieron a la tarea de reforzar el plantel, a los efectos de continuar

EL EQUIPO CAMPEON QUE ASCENDIO A PRIMERA 'C'

Antonio Carrizo (DT) junto a: Ricardo Heit, Juan C. Maldana, Rubén Morra, Ricardo Laneri, Guillermo Tuya, Simón Simonian. Abajo: José Ojeda, Ricardo Melo, H. Toscano, Conrado Rabitto, Rogelio Rillacco.

DEPORTIVO ARMENIO

Actual Comisión Directiva

Presidente	Jorge Margossian
Vice-Presidente	Vahram Citcioglu
Secretario	Zavene Ohanessian
Pro-Secretario	Armando Gostanian
Tesorero	Aram Guezikarain
Pro-Tesorero	Arturo Feredjian
Vocal Titular 1	Nisan Devceyan
Vocal Titular 2	Varoujan Yaghdjian
Vocal Titular 3	Teodoro Torossian
Vocal Suplente 1	Artin Emirian
Vocal Suplente 2	Oscar Kirdiyikian
Vocal Suplente 3	Hugo Efeyan
Vocal Suplente 4	Alberto Markarian
Vocal Suplente 5	Ricardo Marcarian

Comisión Fiscalizadora

Carlos Potikian	Juan Carlos Arslanian
Aram Anasal	José Roberto Sarkissian (suplente)

LA ESPECTACULAR NOCHE EN EL ALVEAR

Durante la Cena en los Salones del ALVEAR PALACE HOTEL, junto a los representantes de la Delegación Armenia en su visita a Buenos Aires, vemos a los Sres. Vahram Citcioglu, Eduardo Seferian, Nikita Simonian, Zavene Ohanessian, Arturo Feredjian, Armando Gostanian, Guiragos Deirmendjian.

SINGULAR BRILLO EN LA FIESTA DEL DEPORTIVO

El sábado 27 de noviembre, el ALVEAR PALACE HOTEL abrió sus salones de gala para recibir el rotundo éxito del DEPORTIVO ARMENIO.

Directivos, forjadores, amigos y toda la familia del Deportivo, se dieron cita en la Gran fiesta festejo, que contó con numerosas cartas de adhesión de importantes instituciones y personalidades.

Mencionaremos entre ellas, las de: La Unión General Armenia de Beneficencia, el del Centro Armenio, de la Colectividad Armenia de Córdoba, Asociación Cultural Uruguay, Club River Plate, Club Boca Juniors, Vélez Sársfield, cartas de felicitación de Córdoba y Rosario.

La fiesta, estuvo concurrida además, con representantes de la Asociación del Fútbol Argentino (AFA).

Asimismo, nos anuncian el festejo popular en Defensores de Belgrano, con la participación de jugadores y simpatizantes, el sábado 4 de diciembre.

Numerosas figuras del ambiente artístico, brillaron en la noche del DEPORTIVO. Entre ellas: Ambar La Fox.

en los torneos de la AFA con el mismo éxito. 1975 Disipa la esperanza de ascenso en los tramos finales, aprovechada por Villa Dálmine y El Porvenir que llegan a la "B". 1976: A fines de 1975, se hace cargo de la dirección técnica y preparación física el Sr. Eduardo Urbano en la Primera División, formando la base del equipo del torneo de 1976, requiriendo de la Comisión los refuerzos ne-

cesarios para una buena campaña. Entrenamientos de lunes a viernes a partir de las 16, nuevos jugadores: Roque Candau, Oscar Martínez, Jorge Vendakis, José Ubeda, Juan Guillín, Hugo Mazzini, Emilio Pollero, Armando Laoretani, Ruben Guma, Oscar Prioli, Angel Raimundo, Jorge Hegí, que a posteriori se constituirán en las figuras del Deportivo.

Sobre las denominaciones de los días de la semana

En la antigua Babilonia, los días de la semana estaban dedicados a cinco planetas, al Sol y a la Luna. Comenzando del día del descanso, los nombres eran los siguientes: día del Sol, de la Luna, de Marte, de Mercurio, de Júpiter, de Venus, y de Saturno. Posteriormente y con ciertas modificaciones, estas denominaciones fueron utilizadas por los pueblos de Occidente.

Un ejemplo, el día sábado significaba de descanso, es shapat; el día siguiente es el primero de la semana, es decir Mishapti; luego le sigue liergushapti, luego lerekshapti, Chorekshapti, Hinghapti, Vetsshapti.

Por lo tanto, tenemos el siguiente orden de aparición de los días de la semana.

MISHAPTI (antiguamente 1er. día de la semana. Actual Domingo).

IERGUSHAPTI (antiguamente 2º día de la semana. Actual Lunes).

IEREKSHAPTI (antiguamente 3º de la semana. Actual Martes).

CHOREKSHAPTI (4º de la semana Miércoles).

HINGSHAPTI (5º de la semana Jueves).

VETSSHAPTI (6º de la semana. Viernes).

SHAPAT (7º de la semana. Sábado).

Es decir, que luego del día de descanso sábado, le sucedían el 1º, 2º, 3º, 4º, 5º, 6to. Posteriormente, el día Vetsshapti fue denominado Urpat que literalmente quiere decir "Prepararse" (prepararse para el día del descanso) y el día Mishapti pasó a llamarse Guiraguí que significa "Día del Señor" (Día de la Resurrección del Señor).

PREPARACION: Sarkis Gaifechian
MONTEVIDEO - URUGUAY

Postre navideño de ananá

Ingredientes:

- 1 ananá mediano
- 5 vasos de agua
- 3 paquetes de gelatina de limón
- 1 vaso y medio de azúcar
- 1 crema de leche (300 grs.)

Preparación:

Se corta el ananá en trocitos, y se lo coloca en una olla junto con el agua y el azúcar, haciéndolo hervir durante 5 minutos.

Se le agrega la gelatina, y una vez frío, la leche de crema. Se coloca en un recipiente térmico y se sirve bien helado, preferentemente con un día de reposo.

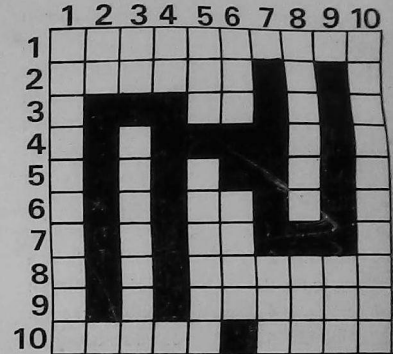
SARDARABAD RECIBIO DE:

Mihran Sarafian, por nacimiento de su hijo Diego Mihran	5.000
Nahabet Nahabetian, por bautismos de Javier E. Guezikaraian y José Hernán Youssefian	20.000
Eduardo Guezikaraian, idem	10.000
José Youssefian, idem	20.000
Haigazún Tchalian, idem	20.000
Daniel Youssefian, idem	10.000
Vanig Hossian bautismo de José Hernán	2.000
Eduardo Guezikaraian, en el 7º Aniversario del fallecimiento de Nersés y Dicran Guezikarajan	10.000

SARDARABAD agradece todas las expresiones de adhesión y aliento, manifestadas por diferentes medios, especialmente las hechas llegar por intermedio de nuestro cobrador Miguel Ekizian.

ԽԱՁ ԲԱՆԻ ԹԻՒ 7

Պատասխան՝ ՅԻ - ՄԷԻ

ՀՈՐԻՋՈՂԱԿԱՆ
1-- Յոյսը կտրել: 2-- Արեւ: 3-- Ասիկա: 6-- Արամիլին մէջտեղը: 7-- Մնացորդին գույրը: 8-- Խանձարուք: 9-- Հակառակէն գարշելի: 10-- Յովնաբանին անունը: Մեծնաւուն արժարը:

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵԱՑ
1-- Իրարու ետեւ: 2-- Կերանուն: 3-- 7005: Հակառակէն այն որուն Յիտու կեանք տուաւ: 4-- Ասանց փաթի սպգ: 5-- Խոյն ձայնաւորը: Պատվիլիին կինը: 6-- Հասակէն գիրքը: 2երթալ: 7-- Հակառակէն կաթին երեսը: 8-- Անուշ: Հակառակէն նկուղին սկիզբը: 9-- Վերջին գիրը առցեն բերելով կարագին եղբայրը: 10-- յոյս տալ:

ԹԻՒ 6 ԽԱՁ ԲԱՆԻՆ ԼՈՒԾՈՒՄԸ
ՀՈՐԻՋՈՂԱԿԱՆ
1-- Մայրաքաղաք: 2-- Երկկամ: 3-- Բե: 6-- Ռա: 7-- Տարի: 8-- Պիտանի: 9-- Ասպիր: 10-- Խոտը: Բիթը:

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵԱՑ
1-- Մեղրածորան: 2-- Ար: 3-- Յի: Կարպետ: 4-- Բի: 5-- ԱՍԷ: Առաջար: 6-- Բե: Ամի: 7-- Տաք: 8-- Ղուկա: Ացի: 9-- Կի: 10-- Բարախալիքը:

SARDARABAD
Abono Mensual
Para Argentina: \$ 300
Uruguay: N\$ 4
EXTERIOR ANUAL US\$ 30
SUSCRIPCION RATE
PER YEAR US\$ 30

PERIODICO ARMENIO
"SARDARABAD"
Director: Nahabet Nahabetian
Registro Nacional de la Prop. Intelectual Nº 1.301.348
REDACCION Y ADMINISTRACION.
CNEL. NICETO VEGA 4779
1414 BUENOS AIRES
REP. ARGENTINA

HISTORIETA

ԲԱՐԻ ՀԱՆԱՊԱՐԶ

Անցեալ 25 Դեկտեմբերին քաղաքէ մեկնեցաւ "Մարտարազատ"ի Արտիստեր և Սրբալ Զօրանեան Մշակութային Միութեան ասեմապետ Տիար Դանապետ Դանապետեան, բնկեակցութեամբ իր Ազնաւաժայի Տիկնոն Պատիւներէն, դէպի Եւրոպա, Միջին Արեւելք և Հիւսիսային Ամերիկա: Յանուն "Մարտարազատ"ի խորագրութեան կը մաղթենք իրենց հանելի նաւորդու թիւն և բարի վերադարձ:

AUDICION RADIO ARMENIA

SARDARABAD recibió de la Audición RADIO ARMENIA, que dirige el Sr. Haroutiun Rupenian una tarjeta de felicitación y buenos deseos por el año que se inicia y que agradecemos desde aquí, augurándole al igual que a toda la colectividad armenia de Montevideo un nuevo año colmado de felicidad.